

Order Zasługi PRL dla K. Waldheima

Uchwałą z dnia 21 bm. Rada Państwa nadała Order Zasługi PRL I klasy — sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dr Kurtowi Waldheimowi.

Nadanie Kurtowi Waldheimowi Orderu Zasługi PRL jest wyrazem uznania dla jego dotychczasowej działalności jako sekretarza generalnego.

GŁOS WIELKOPOLSKI

Poznań, wtorek 23 lipca 1974
Nr 172 (9452)

Wyd. A

Cena 50 gr

Ukazuje się od 16 lutego 1945

Uroczystości XXX-lecia PRL

W Warszawie i kraju

W radosnym i świątecznym nastroju obchodziliśmy świąteczne dni, których głównymi akcentami były w sobotę — spotkanie przedstawicieli najwyższych władz partii i państwa ze społeczeństwem Śląska i Zagłębia w Katowicach, w niedzielę — uroczyste posiedzenie Sejmu, wczoraj natomiast w Warszawie — manifestacja młodzieży i jubileuszowa parada wojskowa. W uroczystościach jubileuszu PRL uczestniczyli przebywający w Polsce na zaproszenie KC PZPR, Rady Państwa i Rady Ministrów, sekretarz generalny KC KPZR Leonid Breżniew. W sobotę radziecki gość przebywał na Ziemi Śląskiej, biorąc udział w spotkaniu ze społeczeństwem Katowic, podczas którego wygłosił przemówienie. W niedzielę sekretarz generalny KC PZPR wziął udział w posiedzeniu Sejmu i w innych uroczystościach odbywających się w stolicy. Wczoraj, w ostatnim dniu pobytu w naszym kraju Leonid Breżniew obserwował manifestację młodzieży i paradę wojskową na Placu Defilad. W godzinach wieczornych przywódcę państwa radzieckiego opuścił Polskę, żegnany na lotnisku przez Edwarda Gierka, Henryka Jabłońskiego i Piotra Jaroszewicza oraz licznie zebranych warszawiaków.

Wspaniałym akcentem uroczystości związanych z obchodami jubileuszu XXX-lecia Polski Ludowej, były wczoraj — w dniu Święta Odrodzenia — parada wojskowa oraz manifestacja młodzieży na warszawskim Placu Defilad.

Defilada w stolicy

Otwierając paradę, głos zabrali członkowie Biura Politycznego, minister obrony narodowej, gen. armii Wojciech Jarużelski. Powiedział on m. in.: Za nami 30-lecie, jedynie słuszną historycznie sprawdzo na drogą. Wskazała ją partia — partia po niej naród nasz prowadzi. Obrona pokoju, jego utrwalanie, jego nieodwracalność, wymaga dalszych uporczywych wysiłków. Zacieśnianie braterstwa broni z główną siłą sojuszu, z Armią Radziecką, ze wszystkimi armiami Układu Warszawskiego, skutecznie służy temu wielkiemu celowi.

Następnie rozpoczęła się defilada, poprzedzona pokazem musztry parady w wykonaniu orkiestry. Po przemarszu pododdziałów szkół oficerskich i rodzajów wojsk, nad Placem Defilad ukazały się śmigłowce, a następnie samoloty rozpoczynające lotniczą część jubileuszowej parady. Kończącym akordem tej części był przelot najnowocześniejszych samolotów odrzutowych o zmiennej geometrii skrzydeł, prezentowanych po raz pierwszy naszemu społeczeństwu.

Po zakończeniu defilady wojskowej rozpoczęła się wielka, radosna, kolorowa manifestacja młodzieży polskiej. Jej wodzącą hasło — „Pod przewodnictwem partii — kontynuując dzieło ojców — budujemy socjalistyczną Polskę”. Przed trybuną honorową, na której znajdowali się: Leonid Breżniew, Edward Gierek, Henryk Jabłoński, Piotr Jaroszewicz, członkowie i zastępcy członków Biura Politycznego, przedstawiciele władz naczelnych stronnictw politycznych, OK FJN, delegacje społeczeństw bratnich krajów socjalistycznych — przeszło w pochodzie ponad 80 000 dziewcząt i chłopców z całego kraju. Byli to uczestnicy trwającego od kilku dni Złotu Młodzieży Polskiej — „Warszawa 74”.

W świątecznym nastroju

Stolica w dniu Lipcowego Święta rozbrzmiewała piosenką i gwarem. Tutaj przede wszystkim młodzież zgromadzo na na swym zlocie stworzyła niepowtarzalny nastrój radości. Towarzyszył on zresztą całej Warszawie od rana do późnej nocy. Największą atrakcją był to wielki „Karnawał młodości”.

Największą imprezą jubileuszu Polski Ludowej na Śląsku był tradycyjny „Śląski karnawał lipcowy”, który odbywał

Polskiej, który odbywał się w Warszawie w 30-lecie ludowej Ojczyzny, było ślubowanie młodych obywateli, złożone 21 bm. — w przeddzień Święta Odrodzenia. Wieczorem, w sercu stolicy, u stóp pomnika warszawskiej Nike, młodzież dała wyraz swemu głębokiemu przywiązaniu do naszych najpiękniejszych tradycji, ślubowała swoją pracą i nauką rzetelnie służyć rozwojowi socjalistycznej Polski. Wspaniałą uroczystość obserwowało wielu warszawiaków.

Na plac, na którym odbywało się ślubowanie, przybyli także: Leonid Breżniew, Edward Gierek, Henryk Jabłoński i Piotr Jaroszewicz.

Obecni byli członkowie i zastępcy członków Biura Politycznego, sekretarze KC i

członkowie Sekretariatu KC PZPR, członkowie władz naczelnych stronnictw politycznych. (PAP)

Koncert w Teatrze Wielkim

W przededniu jubileuszu 30-lecia, w niedzielę, w godzinach wieczornych odbył się w Teatrze Wielkim w Warszawie uroczysty koncert.

O godzinie 19.30 przybyli: Edward Gierek, Henryk Jabłoński i Piotr Jaroszewicz.

Witany serdecznie przez przywódców polskich przybył sekretarz generalny KC PZPR — Leonid Breżniew.

Skomponowana na cześć 30-lecia ludowej Ojczyzny kantata rozpoczęła wielkie widowisko — wspaniałą popis polskiej muzyki, poezji pieśni i tańca.

Posiedzenie Sejmu

21 lipca 1974 r. — w przededniu trzydziestej rocznicy naszej ludowej Ojczyzny — zebrał się na uroczystym posiedzeniu Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Mandatariusze narodu i zgromadzeni na galerii działacze polityczni i społeczni, przedstawiciele społeczeństwa stolicy oraz delegacje społeczeństw bratnich krajów i dyplomaci — w skupieniu wysłuchali wygłoszonego z trybuny sejmowej doniosłego przemówienia I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka.

Z uwagą wysłuchano wystąpienia gośczonego w naszym kraju w dniach Lipcowego Święta sekretarza generalnego KC KPZR Leonida Breżniewa.

Skróty wystąpień obu meżów stanu publikujemy na stronach 2, 3 i 4.

W dorobku trzydziestolecia PRL stanowiącym przedmiot dumy i chluby naszego narodu, zawiera się najdobitniejsze potwierdzenie słuszności i owocności marksistowsko-leninowskiej praktyki partii klasy robotniczej oraz wielkiej historycznej doniosłości jej kierownictwa i rozwoju państwa i narodu polskiego — powiedział na zakończenie uroczystego posiedzenia marszałek Sejmu Stanisław Gućwa.

Na gruncie tego programu realizowanego wspólnie z partią przez sojuszników stronnictwa: ZSL i SD, przez organizacje społeczne i zawodowe ludu pracującego miast i wsi, przez setki tysięcy i miliony członków partii, członków stronnictw politycznych i bezpartyjnych — rosła wysoka aktyw-

ność i zaangażowanie naszego narodu.

Wszyscy zdajemy sobie sprawę, że wielkie osiągnięcia zawdzięczamy idei socjalizmu — realizowanej przez kraj zwycięskiej Rewolucji Październikowej, przez całą naszą wspólnotę. Ścisły sojusz klasowy i narodowy z ZSRR daje nam możliwość szybszego rozwiązywania naszych ekonomicznych i społecznych zadań a równocześnie wspomaga wspólne wysiłki na rzecz umacniania pokoju na świecie — w interesie wszystkich narodów.

Oredzie I sekretarza KC PZPR kreśli jasny kierunek nowych zadań i perspektyw naszego kraju. Myślę, że wyrażę opinię całego Sejmu jako reprezentanta wszystkich sił skupionych we Frontie Jedności Narodu — stwierdzając, iż klasa robotnicza, chłop i inteligencja — podobnie jak dotychczas — wykonają ten historyczny program. (PAP)

W Wielkopolsce

Z poczuciem dobrze spełnionego obowiązku obchodzili mieszkańcy Poznania i województwa poznańskiego Święto 22 Lipca. Z okazji XXX-lecia Polski Ludowej odbyły się w całej Wielkopolsce liczne festyny, kiermasze, spotkania z zasłużonymi ludźmi pracy, weteranami ruchu rewolucyjnego. W wielu miastach i wsiach odławano do użytku liczne obiekty, często budowane w czynnie społecznym. Pod pomnikami i obeliskami złożono wieńce i wianki kwiatów, będące symbolem pamięci o tych, którzy walczyli o wolność i demokrację. W Poznaniu odbyła się uroczysta odprawa wart, a także dla uczczenia XXX-lecia PRL oddano salut armatni.

W całej Wielkopolsce, we wszystkich niemal miastach, wsiach i osiedlach w trakcie obchodów Lipcowego Święta przekazywano do użytku różnorodne obiekty produkcyjne, kulturalne, socjalne i sportowe. Samo zaś Święto Odrodzenia spędzali Wielkopolanie na wielu atrakcyjnych imprezach kulturalnych, sportowych i tradycyjnych zabawach.

Konin — wzbogacił się o piękny obiekt — stadion im. 30-lecia PRL. Mieszkańcy Ziemi Konińskiej, za realizację czynów społecznych otrzymali na własność sztandar ufundowany przez WRN i WK FJN.

Halę sportową na 1 000 osób, wyposażoną w urządzenia wentylacyjne i nagłośniujące oraz kawiarnię i świetlicę otrzymali mieszkańcy Ostrowa.

Ruch komunikacyjny na trasie Poznań — Wrocław został usprawniony dzięki oddaniu obwodnicy Leszna.

W wielu miejscowościach naszego województwa zasłużonymi bojownikom, robotnikom, pracownikom i działaczom wręczono odznaczenia państwowe, resortowe i regionalne. Odbyło się wiele wystaw, obrazujących dorobek gospodarczy i kulturalny Wielkopolski. (len)

Honorowa odprawa wart

Wieczorem w przeddzień Lipcowego Święta w placu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu ruszył capstrzyk wojskowy.

Przeszedł on ulicami Czerwonej Armii, al. Marcinkowskiego, pl. Wolności, 27 Grudnia i ul. Dąbrowskiego. Zgromadzeni wzdłuż trasy mieszkańcy Poznania pozdrawiali maszerujących żołnierzy.

W dniu Święta Odrodzenia 22 lipca o godz. 10 rano z Stoków Cytadeli Poznańskiej rozległo się 30 salw artyleryjskich dla uczczenia 30-lecia Polski Ludowej. W dwie godziny później tradycyjnym już zwyczajem odbyła się na Starym Rynku honorowa odprawa wart garnizonu poznańskiego. Na zakończenie odbyła się defilada żywo

Dokończenie na str. 6

Dekoracja w Belwederze

Ordery Budowniczych Polski Ludowej dla najwybitniejszych

Rada Państwa podjęła następującą uchwałę:

W 30 rocznicę powstania Polski Ludowej — dając wyraz uznania dla wkładu w gospodarczy, społeczny i kulturalny rozwój Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz osiągnięć w budownictwie socjalistycznym poszczególnych zakładów i zespołów ludzi pracy powiatów i miast, przemysłowych zakładów produkcyjnych, państwowych przedsiębiorstw rolnych i rolniczych spółdzielni produkcyjnych uczelni i instytucji, placówek służby zdrowia, instytucji kulturalnych i oświatowych, stowarzyszeń i organizacji społecznych — Rada Państwa na wniosek Biura Politycznego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej nadaje ordery następującym zbiorowościom:

Order Budowniczych Polski Ludowej

— województwo lubelskie.

Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski

— miasto Chełm

— miasto Gliwice

— Towarzystwo Przyjaźni Polsko - Radzieckiej

— Uniwersytet Warszawski

— Politechnika Warszawska

— Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

— Muzeum Narodowe w Warszawie.

Przyznano także 88 Orderów Sztandaru Pracy I klasy, wśród odznaczonych znalazły się m. in.:

Kombinat Państwowych Gospodarstw Rolnych Manieczki w pow. śremskim.

Chodzieskie Zakłady Porcelany i Porcelitu,

Kombinat Państwowych Gospodarstw Rolnych Żydowo w pow. gnieźnieńskim, Wielkopolskie Zakłady Prze

Dokończenie na str. 4

Dokończenie na str. 4

Odznaczenia dla pracowników rad narodowych

W przededniu XXX-lecia PRL, w siedzibie Urzędu Wojewódzkiego odbyło się uroczyste spotkanie pracowników administracji państwowej i gospodarczej (działaczy społecznych i weteranów). W spotkaniu wzięli udział między innymi: I sekretarz KW PZPR, przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej Jerzy Zasada, wojewoda poznański Tadeusz Grabski, sekretarz KW PZPR Stanisław Kulesza, przedstawiciele WK FJN.

W uznaniu za trud i ofiarność w dziedzinie usprawniania działalności administracji terenowej oraz rozwoju społecznego i gospodarczego województwa, pracowników rad na rodowych udekorowano odznaczeniami państwowymi, medalami XXX-lecia, odznakami „Zasłużony Pracownik Rady Narodowej” oraz „Za Zasługi w Rozwoju Województwa Poznańskiego”.

Order Sztandaru Pracy II klasy otrzymał Bolesław Stachowiak — wicewojewoda; Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski otrzymali: Stanisław Maciejski — naczelnik miasta Pili i Józef Grzelak — naczelnik powiatu Wolsztyn; Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski odznaczni zostali: Kazimierz Montewski — naczelnik powiatu Czarnków i Zygmunt Nawrocki — naczelnik powiatu Środa.

Krzyżami Kawalerskimi Orderu Odrodzenia Polski odznaczni zostali między innymi: Kazimierz Grupa, Jan Homan, Jerzy Łomnicki, Marian Breliński, Kazimierz Kierzak, Henryk Piłat, Stefan Szlag, Tadeusz Abramowicz, Leon Graczyk.

Otwarcie Wielkopolskiego Ośrodka Strzelectwa Sportowego

Piękny obiekt otrzymali wielkopolescy myśliwi. W sobotę 20 bm. otwarto w Antoninku koło Poznania, wybudowany przy znacznym udziale czynów społecznych członków PZL Wielkopolski Ośrodek Strzelectwa Sportowego.

Obiekt ten, największy tego typu w Polsce, wyposażony został w wiele stanowisk specjalistycznych m. in. do strzelania myśliwskiego, strutowego i kulowego, a w niedalekiej przyszłości będą tam również stanowiska do wszystkich rodzajów strzelania sportowych. Wielkopolski Ośrodek Strzelectwa Sportowego budowany został w rewelacyjnie krótkim czasie — bo w 4 miesiące i — mimo iż powstał on z inicjatywy Wojewódzkiej Rady Łowickiej — służyć będzie również innym przedstawicielom sportu strzeleckiego.

Działacze „Caritas” u T. Grabskiego

19 bm. w gmachu Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu odbyło się spotkanie księży działaczy Zrzeszenia Katolików „Caritas”. Księża poinformowali wojewodę poznańskiego Tadeusza Grabskiego o działalności charytatywnej zrzeszenia o postawie obywatelskiej działaczy, o pracy na niwie parafialnej nad kształtowaniem moralności społecznej wiernych, głównie takich wartości jak uczciwość, praca, poszanowanie dla mienia społecznego i potrzeba świadczenia na rzecz obru.

W czasie spotkania dokonano aktu dekoracji działaczy Zrzeszenia Katolików „Caritas” odznaczeniami państwowymi i Medalami XXX-lecia Polski Ludowej. (—)

LOGODA

Zachmurzenie umiarkowane, miejscami głównie na północy i wschodzie, okresami duże z wielkimi opadami. Temp. maksymalna od 18 st. na północy i wschodzie do 24 st. na południu. Wiatry słabe lub umiarkowane przeważnie z kierunków zachodnich.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Bogdan Zdanowski.

Str. 2 — GŁOS — 23 VII 1974

Pozdrowienia dla narodu polskiego

Prasa światowa o jubileuszu PRL

Poniedziałkową prasę radziecką niemal w całości wypełniły materiały o obchodach 30-lecia PRL i manifestacyjnym ich przebiegu. Na pierwszych stronach, obok sprawozdań z dekoracji sekretarza generalnego KC KPZR Leonida Breżniewa Krzyżem Wielkim Orderu Wirtuti Militari i uroczystego posiedzenia Sejmu, wszystkie gazety zamieściły tekst pozdrowień przesłanych przywódcą polskim przez przywódców radzieckich z okazji święta narodowego PRL i jubileuszu naszego socjalistycznego państwa.

Przy tytułowej winiecie „Prawdy” organu KC KPZR redakcja umieściła następujący tekst: „W dniu 30-lecia Polski Ludowej, komunistów Związku Radzieckiego, wszyscy ludzie radzieccy gorąco witają i serdecznie pozdrawiają z okazji chlubnej rocznicy, swego wiernego przyjaciela i sojusznika — polski lud pracujący i jego kierowniczą siłę Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą”.

Wszystkie dzienniki czeskie i słowackie zamieściły 22 bm. na pierwszych miejscach materiały z uroczystego posiedzenia Sejmu PRL i wiecu w Katowicach opatrzone m. in. następującymi tytułami: „Socjalizm wyzwolił twórcze siły narodu”, „Święto bratniej Polski”, „Pogłębia stosunki nowego typu”.

Obok materiałów sprawozdawczych w poniedziałkowych dziennikach czeskich i słowackich ukazało się wiele artykułów i reportaży przedstawiających osiągnięcia naszego kraju. W „Rudym Pravie” ukazała się cała kolumna materia-

łów o Polsce, przygotowanych przez „Trybunę Ludu”.

Obie gazety ukazujące się w poniedziałek w Budapeszcie — „Magyar Hirlap” i „Hetfoel Hinek” podały na pierwszych kolumnach informacje o uroczystym posiedzeniu Sejmu PRL oraz o wygłoszonych tam przemówieniach E. Gierka i L. Breżniewa.

Omawiając przemówienie I sekretarza KC PZPR, dzienniki przytaczają te fragmenty, które mówią o drodze przebytej przez naród polski od chwili ogłoszenia Manifestu Lipcowego do dnia dzisiejszego i przedstawiają perspektywę rozwoju kraju.

30-lecie — to tytuł korespondencji poświęconej jubileuszowi PRL w poniedziałkowym wydaniu londyńskiego dziennika „Guardian”. Informując o uroczystościach iubi-

leuszowych, autor korespondencji — Paul Nburg akcentuje wizytę Leonida Breżniewa.

„L'Humanite” w korespondencji własnej z Warszawy wybija na pierwszy plan międzynarodowe aspekty przemówień L. Breżniewa i E. Gierka.

Prasa brukselska z 22 lipca obszernie zrelacjonowała przemówienie Leonida Breżniewa wygłoszone w Warszawie na nadzwyczajnym posiedzeniu Sejmu z okazji 30-lecia Polski Ludowej.

Dzienniki rumuńskie z 22 bm. zamieszczają specjalne rocznicowe artykuły poświęcone 30-leciu PRL. Szczególnie wiele miejsca poświęcili w swym programie Telewizji Rumuńska. Trzy czwarte jej programu pierwszego i połowa programu drugiego zajęła „Więź” Telewizji Polskiej”. (PAP)

Depesze gratulacyjne z okazji 30-lecia PRL

Z okazji święta narodowego naszego kraju, 30 rocznicy Odrodzenia Polski Ludowej napłynęły do przywódców PRL Edwarda Gierka, Henryka Jabłońskiego i Piotra Jaroszewicza depesze gratulacyjne z całego świata.

Depesze z gratulacjami i najlepszymi życzeniami nadesłali przywódcy partii i państw wspólnoty socjalistycznej.

Nowy premier Etiopii

Pogłębienie kryzysu politycznego

Jak donosi agencja Reutersa z Addis Abeby, premier Etiopii, Endalkatchu Makonnen, podał się do dymisji w poniedziałek 22 bm. Cesarz Haile Selassie zaakceptował wniosek Makonnena i wyznaczył nowym premierem Mikaila Imru.

E. Makonnen sprawował funkcję premiera od 28 lutego br. M. Imru był w jego rządzie ministrem handlu i przemysłu. Oficjalnej przyczyny ustąpienia Makonnena do tychczas nie podano. Przypuszczalnie jednak Makonnen zrezygnował z dalszego kierowania rządem Etiopii wobec ponownego zaostreżenia się w ostatnich tygodniach kryzysu politycznego w tym kraju.

Umilkły strzały na Cyprze

Zgodnie z sobotnim apelem Rady Bezpieczeństwa w poniedziałek 22 lipca o godz. 15 czasu warszawskiego, nastąpiło na Cyprze zawieszenie broni. Waki, jakie jeszcze tego dnia przed południem toczyły oddziały greckie z rebeliantami z dowodzonej przez greckich oficerów tzw. cypryjskiej „gwardii narodowej”, ustały. Lotnictwo tureckie przerwało też bombardowanie pozycji greckich. Według pierwszych doniesień agencji z Nikozji, w poniedziałkowe popołudnie i wieczór dochodziło tam tylko do sporadycznych incydentów zbrojnych.

W Nowym Jorku zebrała się 22 bm. po południu Rada Bezpieczeństwa w celu rozpatrzenia aktualnej sytuacji na Cyprze. Sekretarz generalny ONZ Kurt Waldheim złożył raport na temat ostatnich wydarzeń na ogarniętym konfliktem wyspie. Poinformował on m. in., że oddziały ONZ stacjonujące na Cyprze są niewystarczające liczebnie do nadzorowania zawieszenia broni. W związku z tym zainteresowane rządy — oświadczył Waldheim — powinny zwiększyć kontyngenty żołnierzy do tych oddziałów. PAP

Najlepsze życzenia i radość z dorobku osiągniętego przez Polskę w budownictwie socjalistycznym przekazał 21 bm. osobiście sekretarz generalny KC KPZR Leonid Breżniew w posłaniu gratulacyjnym.

Głębokie uznanie osiągnięć, rozkwitu i postępu, jakie osiągnął nasz kraj w minionym 30-leciu wyrażone jest m. in. w depeszach od przywódców partii, państwa i rządu Czechosłowacji i NRD.

Na ręce I sekretarza KC PZPR, przewodniczącego Rady Państwa i prezesa Rady Ministrów napłynęły ponadto depesze gratulacyjne m. in. z Węgier, Bułgarii, Rumunii, Jugosławii, DRW, Rep. Wietnamu Półn., Indii, Kuby, Mongolii, KRL-D, USA. (PAP)

Spotkanie z korpusem dyplomatycznym

Z okazji jubileuszu 30-lecia PRL w salach gmachu Rady Ministrów odbyło się wczoraj spotkanie kierownictwa PZPR, stronnictw politycznych, Frontu Jedności Narodu, Sejmu, członków Rady Państwa i Rządu z korpusem dyplomatycznym.

Przybył na nie goszczący w PRL sekretarz generalny KC KPZR — Leonid Breżniew.

Nasilenie zamieszek w koloniach portugalskich

Generalny gubernator Angoli, gen. Marques, przybył w sobotę do Lizbony na wezwanie portugalskiego rządu tymczasowego. Aczkolwiek oficjalnie nie podano przyczyn tej podróży, to agencje zachodnie sądzą, iż wiąże się ona z ostatnimi wydarzeniami w stolicy Angoli, Luandzie. Jak informuje portugalska agencja ANI, powołując się na komunikat dowództwa portugalskich sił zbrojnych w Angoli, w czasie demonstracji i zamieszek na tle rasowym zginęły w ubiegłym tygodniu 54 osoby, a 185 odniosło rany.

W drugiej kolonii portugalskiej w Afryce — w Mozambiku — partyzanci należący do Frontu Wyzwolenia Mozambiku (FRELIMO) w ciągu dwóch ostatnich dni uszkodzili w 72 miejscach główną linię kolejową tego kraju. (PAP)

Osiągnięcia

(Skrót przemówienia L. Breżniewa)

Wielkim zaszczytem i wielką radością jest dla mnie przebywać z Wami w dniach, kiedy Wasz naród obchodzi uroczyste trzydziestolecie Polski Ludowej. Przekazuję Wam gorące pozdrowienia i serdeczne gratulacje od 15 milionów komunistów Związku Radzieckiego, od wszystkich ludzi radzieckich, którym bliska jest bratnia Polska, którzy kochają ją, widzą w niej wiernego przyjaciela i sojusznika.

Kierujemy swoje pozdrowienia do całej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i do każdego jej obywatela. Do uznanej przewodniej siły Waszego społeczeństwa — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, do współbojowników komunistów z Frontu Jedności Narodu. Do robotników, chłopów, inteligentów — wszystkich budowniczych nowego życia na przestarzałej polskiej ziemi.

Wszyscy znajdujemy się pod wrażeniem referatu tow. Edwarda Gierka. Wielka jest siła historycznej prawdy, która zabrzmiała z tej trybuny.

Cieżka, w pełnym znaczeniu tego słowa tragiczna była sytuacja Polski w 1945 roku. Zniszczony przez okupantów kraj, pozbawiony prawie połowy swego bogactwa narodowego, kraj, który stracił o piątego swojego obywatela. A do tego jeszcze gorzkie owoce przedwojennego panowania klas wyższych — nędza, zacofanie gospodarcze i naukowe — techniczne, niedobór wykwalifikowanych kadr.

Tym bardziej ważne są do konania władzy ludowej, czyn mas pracujących. Nie tylko wydobyli one kraj ze zniszczeń wojennych, lecz nadały mu również zupełnie inne, zasadniczo odmienne od dawne go oblicze. Istniała — słabo rozwinięta, zależna Polska burżuazyjno — obszarowa. Istnieć zaczęła pod względem przemysłowym, socjalistyczne państwo, niezależne i suwerenne, silne tężdnością wyzwolonego ludu, cieszące się zasłużonym autorytetem na arenie międzynarodowej.

Przed trzema laty uczestniczyłem w VI Zjeździe Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Wraz z Wami, drodzy polscy przyjaciele, cieszymy się całym sercem z tego, że kurs nakreślony przez Zjazd jest pomyślnie wcielany w życie.

Wiecie — powiedział dalej Leonid Breżniew — w jak szybkim tempie rozwija się nasz Kraj Rad. Jednakże również dzisiaj spotykamy się z określonymi trudnościami, z napięciem w wykonywaniu planów w poszczególnych ogniskach gospodarki narodowej takiego ogromnego kraju jakim jest Związek Radziecki. Dla ich rozwiązania potrzeba coraz większych wysiłków, pracy, środków materialnych. Trzeba również coraz więcej wiedzy, zorganizowania, umiejętności.

Zarówno nasze, jak i Wasze doświadczenie świadczy o tym, że socjalizm zdolny jest uzyskiwać olbrzymie osiągnięcia. Właśnie dlatego wierzymy niezmownie, że polska klasa robotnicza, chłopstwo i inteligencja potrafią z honorem zrealizować program nakreślony przez partię.

Co się tyczy naszego kraju, to mogę stwierdzić: Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, państwo radzieckie zawsze szczerze pragnęły, aby Polska była silnym, niezależnym, demokratycznym państwem.

Prowadziliście wytrwałą walkę przeciwko wielu próbom dyskryminacji i pomniejszania praw Waszego kraju, o jednoznaczne międzynarodowe uznanie jego obecnych, historycz-

nie słusznych granic. Na wszystkich etapach tej długotrwałej, niełatwej walki byliśmy razem z Wami. Trudziście się ofiarnie nad stworzeniem nowoczesnego przemysłu. Pomagaliśmy Wam, jak mogliśmy, również i w tej dziedzinie. Aktywnie współdziałaliśmy w dziedzinie wyposażenia w nowoczesne środki Wojska Polskiego, które wspólnie z Armią Radziecką, z armiami innych bratnich krajów, niezawodnie strzeże socjalistycznych zdobyczy naszych narodów.

Obecnie polityczne, ekonomiczne i kulturalne więzi między naszymi krajami nabrały takiego rozmachu, jakiego nie miały nigdy w przeszłości.

W imieniu Komitetu Centralnego naszej partii, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i rządu radzieckiego pragnę zapewnić Was, że Związek Radziecki ma w stosunku do ludowej Polski jedną tylko politykę. Polega ona na tym, aby coraz szerzej zakreślać ramy naszej współpracy, wzbogacać jej formy, znajdować wzajemnie korzystne rozwiązania różnorodnych i niekiedy niełatwych problemów. Jest to polityka braterskiej przyjaźni!

Po II wojnie światowej zrodziła się nie tylko cała grupa państw socjalistycznych. Narodziło się również to, co nazywamy socjalistyczną wspólnotą.

Powstanie i rozwój tego sojuszu wymagały i czasu, i nie małych kolektywnych wysiłków. Życie w sposób całkowity przekonywający potwierdziło: przy słusznym, marksistowsko — leninowskim podejściu rozwiązywaliśmy i możemy rozwiązywać nawet najbardziej złożone problemy w taki sposób, aby przyczyniało się to do umacniania każdego z krajów socjalizmu i socjalistycznej wspólnoty jako całości.

Dzisiaj mamy wypróbowane w praktyce zasady i formy wielostronnej współpracy. Układ Warszawski stał się nie zawodnym, skutecznym instrumentem pokoju i socjalizmu. Rada Wzajemnej Pomocy Gospodarczej całą swoją działalnością przyczynia się do rozwoju niezmiernie ważnego historycznego procesu integracji gospodarczej krajów socjalizmu.

Bieżący rok jubileuszowy u Was stał się rokiem poważnej aktywizacji ideologicznej pracy partii. Wiele zrobiono w tej dziedzinie również u nas. Generalna linia komunistów w zagadnieniach ideologii jest w swojej istocie jedną linią. Umocnienie jedności ideowej, konsekwentne przestrzeganie leninowskich zasad walki przeciwko wszelkim odstępstwom od marksizmu — leninizmu, od socjalistycznego internacjonalizmu, jest, o czym jesteśmy przekonani, naszą wspólną i stałą powinnością, naszym obowiązkiem wobec mas pracujących krajów socjalizmu, wobec światowej klasy robotniczej.

Wypróbowana została w praktyce również sfera współdziałania bratnich krajów, w dziedzinie polityki międzynarodowej, w której nasze kraje działają w sposób uzgodniony, wspólnie realizując kurs na utrwalenie pokoju, na umocnienie międzynarodowego bezpieczeństwa.

Socjalizm jest z pewnością najbardziej wpływowym czynnikiem polityki światowej. Praktycznie wszystkie i jakiekolwiek wielkie kroki w kierunku pokoju i rozwijania wzajemnie korzystnej współpracy państw, są dziś wprost lub pośrednio związane z inicjatywami i aktywnymi wspólnymi akcjami państw socjalistycznych.

Nowym świadectwem tego, że proces odprężenia między-

Telefony

W Ostrowie w pow. kolskim w nocy do przydrożnego rowu mo tocyli kierowany przez Eugeniusza L. Paszera Feliks C. poniósł śmierć na miejscu.

W Kościuszkowie w pow. gostyńskim przygnieciony został przez przyczynę Józef K. Doznał on tak poważnych obrażeń, że zmarł w drodze do szpitala.

Na szlaku kolejowym Kaczory — Pila podciągnął potracił mężczyznę, który poniósł śmierć na miejscu. (b)

„Koziołki”

10, 19, 22, 25, 30 (33)

Końcówka banderoli: 6383 i 383

Toto - Lotek

6, 8, 12, 13, 17, 31 (39)

Końcówka banderoli: 0032 i 032

GŁOS WIELKOPOLSKI; Poznań, ul. Grawaldzka 19 Adres pocztowy: skrytka nr 1074 50-959 Poznań Redaguje: kłegium: Marian Flejsterowicz (zastępca redaktora naczelnego) Tadeusz Kaczmarek (sekretarz redakcji) Kazimierz Marcinkowski. Wiesław Porzycki (redaktor naczelny) Zbigniew Sęk, Zbigniew Szumowski, Jerzy Walasek.

Telefony: 600-41 łączy wszystkie działy Dział łączności z czytelnikami: 657-18 Sekretariat redakcji naczelnego 454-09. Zastępca red. naczelnego: 657-18 Sekretariat redakcji 648-85 Dział miękki 659-39 Redakcja nocna 430-75 453-31 Wydawca Poznańska Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa — Książka — Ruch” — Biuro Ogłoszeń: Grawaldzka 19 60-782 Poznań tel. 659-16 Za treść terminu druku ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Rekopiesów nie zamawianych, nie zwracamy. Druk PZG im. M. Kasprzaka — Poznań.

Prenumerata: wplaty na miesiąc (17,50 zł) kwartał (52 zł) półrocze (104 zł) rok (208 zł) przyjmuje za pośrednictwem blankietów PKO Przedsiębiorstwo Upowszechniania Prasy i Książki RSW „Prasa — Książka — Ruch” ul. Wierzyńska 9. 60-813 Poznań na konto PKO nr 5-6-151, ponadto listonosze i urzędy pocztowe. Indeks nr 35029. F-2

XXX-lecie PRL fundamentem jej socjalistycznej wielkości

narodowego trwa nadal i pogłębia się, były wyniki niedawnego spotkania - amerykańskiego spotkaniu na szczycie. Obydwie strony z całą jasnością potwierdziły swoją wolę, uczynienia wszystkiego, co jest możliwe, aby jeszcze zmniejszyć, a następnie całkowicie wyeliminować ryzyko konfliktu wojennego pomiędzy ZSRR i USA, który byłby równoznaczny z rozpoczęciem światowej wojny rakietowo-jądrowej. Z całą jasnością za demonstrowano także obustronne dążenie do rozwijania i pogłębiania pokojowej, wzajemnie korzystnej radziecko-amerykańskiej, współpracy w różnych dziedzinach.

Związek Radziecki i Stany Zjednoczone Ameryki, podpisały protokół przewidujący nowe istotne ograniczenia systemów obrony przeciwrakietowej obu krajów. Jest to krok pożyteczny nie tylko dla rozwoju pokojowej ekonomiki obu krajów, lecz także z punktu widzenia dalszego wzrostu zaufania pomiędzy nimi, a tym samym również ogólnego polepszenia klimatu międzynarodowego.

W wyniku naszych rozmów z prezydentem Nixonem określono także kontury dalszych kroków zmierzających do ograniczenia strategicznych zbrojeń ofensywnych. Chodzi o to, aby w ślad za tymczasowym porozumieniem w tej kwestii, obowiązującym, jak wiadomo do 1977 roku, nastąpiło nowe bardziej długookresowe porozumienie, które będzie obowiązywać do 1985 roku i przewidywać zarówno ilościowo jak i jakościowo ograniczenia broni rakietowo-jądrowej. Jest rzeczą zrozumiałą, że zawarcie takiego porozumienia jest sprawą niełatwą. Jednakże uważamy, że wykonana już praca, w tym również podczas ostatniego spotkania na szczycie, pomoże w rozwijaniu postawionych zadań.

ZSRR i USA porozumiały się także w kwestii znacznego ograniczenia w uzgodnionym terminie przeprowadzanych przez obydwa kraje podziemnych eksperymentów z bronią jądrową, jak również całkowitego zaprzestania eksperymentów z najskrajniejszymi ładunkami. Traktujemy to porozumienie jako krok prowadzący do tego, aby zakaz przeprowadzania eksperymentów z bronią jądrową stał się w ostatecznym wyniku wszechogarniający i powszechny.

Konstruktywne wyniki rozmów radziecko - amerykańskich znalazły szeroki pozytywny odzew w świecie. Mogę powiedzieć, że chcielibyśmy jeszcze więcej i byliśmy gotowi zgodzić się na więcej. Związek Radziecki gotów jest m. in. zawrzeć porozumienie o całkowitym zaprzestaniu wszelkich eksperymentów podziemnych z bronią jądrową. Uważamy także za pożyteczne zawarcie porozumienia o wycofaniu z Morza Śródziemnego wszystkich radzieckich i amerykańskich okrętów i łodzi podwodnych wyposażonych w broń jądrową. Jesteśmy przekonani, że wcielenie w życie tych naszych propozycji byłoby nowym, realnym wkładem do umocnienia pokoju i zostałoby przyjęte z wielkim zadowoleniem przez narody wielu krajów.

Ustanawianie normalnych, powiedziałbym, przyjaznych stosunków pomiędzy Związkiem Radzieckim i USA ma istotne znaczenie dla sprawy pokoju. Jednakże stosunki międzynarodowe są kształtowane przez wszystkie kraje, wielkie i małe. Wszystkie one korzystają z jednakowych praw i każda z nich winno wnieść swój wkład do umocnienia powszechnego bezpieczeństwa.

Kraje socjalistyczne zawsze dążyły do osiągnięcia zasadniczego zwrotu na lepsze w stosunkach pomiędzy państwami europejskimi i utrwalenia pokoju w całej Europie. Wysoce cenimy to, iż to nasze dążenie spotkało się ze zrozumieniem i poparciem ze strony większości krajów zachodnioeuropejskich.

Ważna rola w kształtowaniu klimatu politycznego w Europie przypada takim pa-

stwom, jak Francja i RFN. Stwierdzamy z uczuciem zado wolenia, że prezydent Francji Giscard d'Estaing i kanclerz RFN Schmidt potwierdzają zdecydowany zamiar zachowania i pomnożenia tego, co zostało dokonane przez ich dalekowszycywnych poprzedników w interesach międzynarodowego odprężenia.

Jest rzeczą ważną, aby w świadomości działaczy państwowych, i mas ludowych za korzenia się na trwałe wiara w pokojową perspektywę Europy. Ogromną rolę z tego punktu widzenia odegra, jak mamy nadzieję, Ogólnoeuropejska Konferencja Państw w sprawie Bezpieczeństwa i Współpracy.

Ogólnoeuropejska konferencja państw wykonała już po ważny zakres pracy. Będem byłoby niedocenianiem tego, co osiągnięto. Należałoby jednak powiedzieć, że nierealistycznie i niedalekowszycywnie postępują ci, którzy dążą, żeby tak po wiedzieć, do podwyższania stawki, wysuwania problemów, które jeszcze nie mogą być rozwiązane obecnie, przy osiągniętym stopniu zaufania między państwami. Ich rozwiązanie może być znalezione później, w procesie dalszego odprężenia międzynarodowego. A całkiem nierozumne są próby podważania konferencji świadomości wymyślonych „problematyków”, rozciągania w nieistotnych szczegółach tych wielkich zasadniczych spraw, których uregulowanie jest faktycznie bliskie już dzisiaj. Wszystko to prowadzi do nieusprawiedliwionego przewlekania konferencji, co próbuje wykorzystywać siły „zimnej wojny”.

Niekiedy w prasie zachodniej można znaleźć rozważania na temat tego, iż rzekomo uznanie nie naruszenia granic i innych zasad pokojowych stosunków jest korzystne tylko dla krajów socjalizmu i dlatego powinniśmy „za płacić” Zachodowi za poczynione „przebiegi” „ustępstwa”. Koncepcja bardzo dziwna, jeśli nie powiedzieć więcej! Związek Radziecki zwrócił się niedawno do przywódców szeregu państw zachodnich z wezwaniem do przyczynienia się do pomyślnego zakończenia prac konferencji. Mamy nadzieję, że to nasze wezwanie zostanie właściwie zrozumiane.

Dla pełnego sukcesu ogólnoeuropejskiej konferencji wiele może uczynić również szeroka opinia publiczna, w tym ruch na rzecz bezpieczeństwa i współpracy w Europie.

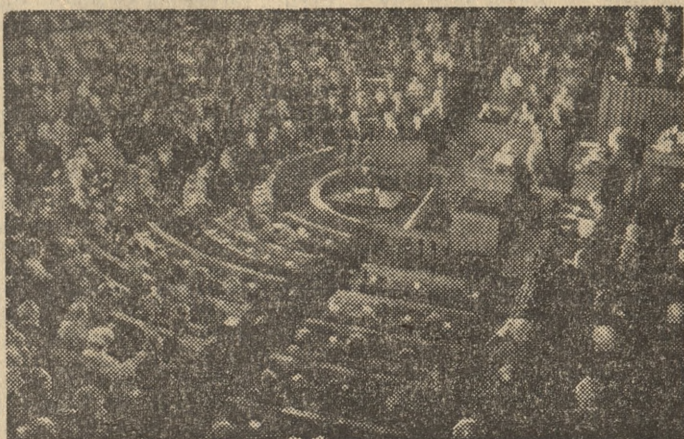
Byłoby niezwykle niebezpieczne, gdyby w kołach społecznych umocnił się pogląd, że teraz wszystko jest już w całkowitym porządku, że groźba wojny stała się iluzoryczna, a zadanie zapewnienia pokoju jak gdyby odsuwało się na drugi, a nawet na trzeci plan. Konieczne jest uwzględnienie realnej sytuacji: w szeregu regionach świata wciąż jeszcze jest niespokój. Nowym tego potwierdzeniem są wydarzenia na Cyprze, do których doszło wskutek jawnej agresji zbrojnej greckiego reżimu wojskowego. Odpowiedzialność za to ponoszą określone koła NATO, te, którym nie od powiedziała niezawisłość Cypru. Związek Radziecki, kraje socjalistyczne, wszystkie milują ce pokój państwa zdecydowanie nie żądają położenia kresu militarnego interwencji z zewnątrz w wewnętrzne sprawy Cypru i przywrócenia w Republice Cypru sytuacji sprzed greckiej agresji jako niepodległego i suwerennego państwa.

Silny wojny i reakcji nie zło żyły broni. Związek Radziecki, kraje socjalistyczne nie mogą zamknąć oczu na działalność przeciwników pokoju. Nie mogą nie wyciągać z tego odpowiednich wniosków.

Związek Radziecki, jak i inne kraje socjalistyczne, oświadczają już niejednokrotnie, że jest gotów do zdecydowanych kroków przewidujących ograniczenie wyścigu zbrojeń, a następnie również redukcję zbrojeń. Powtarzamy jeszcze raz, że jesteśmy gotowi, między innymi, porozumieć się w sprawie redukcji sił zbrojnych

i zbrojeń w Europie. Jak nigdy przedtem, aktualne staje się zadanie bardziej efektywnego i uniwersalnego stosowania układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej. Jesteśmy gotowi, i to od dawna, za sięść za stołem ogólnoswiatowej konferencji poświęconej sprawom rozbrojenia. Jesteśmy gotowi porozumieć się również co do kroków zmierzających do osłabienia konfrontacji pomiędzy istniejącymi blokami, a w perspektywie — również do ich całkowitej likwidacji.

Na przestrzeni wieków prawie każde pokolenie miało „swoją wojnę”. Nasze pokolenie musiało dźwigać ciężar najbardziej niszczycielskiej wojny w historii ludzkości. Jej blizny pozostały na milionach z nas, na ziemi naszych krajów, w pamięci naszych rodów. Nie pozwalają one za

21 bm. w przedmówieniu trzydziestego rocznicy naszej ludowej Ojczyzny zabrał się na uroczystym posiedzeniu Sejmu. Na zdjęciu: widok sali sejmowej w czasie przemówienia Leonida Breżniewa.

CAŁ — Kwieciński — telefoto

pomnieć nam, żywym, o obowiązku wobec tych, których zabrakło i wobec tych, którzy nadejdą, aby kontynuować na szczeblu.

O tym szczytnym obowiązku przypominało mi jeszcze raz zaszczytne odznaczenie strażników „Wirtuti Militari”. Nie ukrywam, że wzruszony jestem tym, iż Rada Państwa i rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przyznały mnie ten order, najwyższe odznaczenie za zasługi wojskowe.

Przyjmuję to wysokie odznaczenie jako symbol wielkiej przyjaźni naszych krajów, naszych narodów, wykutej w groźnych dniach wojny z agresorem i w dniach pokojowej twórczej pracy. Byłem i pozostanę żołnierzem, żołnierzem pokoju, żołnierzem wielkiej armii bojowników o komunizm. Dla komunisty nie ma i nie może być większego szczęścia niż służyć interesom socjalizmu i pokoju, interesom umacniania przyjaźni i braterstwa między narodami.

Przez stulecia, ludzkość dążąc do zapewnienia swego bezpieczeństwa, kierowała się dewizą: „jeśli pragniesz pokoju — gotuj się do wojny”. W naszej nuklearnej epoce dewiza ta kryje szczególnie niebezpieczeństwo. Człowiek umiera tylko raz, ale w ciągu ostatnich lat nagromadzone już taką masę broni, która umożliwiła wielokrotne unicestwienie wszystkiego, co jest żywe na Ziemi. Wyrażnie to rozumiejąc, mówiliśmy i mówimy ponownie: „jeśli chcesz pokoju — prowadź politykę pokojową, walcz o tę politykę”. Było to, jest i będzie dewizą naszej socjalistycznej polityki zagranicznej.

My radzieccy komuniści, cały naród radziecki odczuwamy ogromne zadowolenie z tego, że aktywnym członkiem bratniej rodziny, energicznym uczestnikiem wszystkich konstruktywnych poczyniń wspólnoty socjalistycznej jest nasz najbliższy sąsiad i dobry przyjaciel — Polska Ludowa. Ludzie radzieccy dumni są z przyjaźni z narodem polskim — narodem o tysiącletniej historii, bogatej kulturze i talentach, który wybrał na zawsze dla swojej ojczyzny drogę socjalizmu. W dniu zamienionego trzydziestolecia Polski Ludowej życzymy Wam, drodzy bracia, nowych wielkich osiągnięć, pomyślności i szczęścia!

PAP

(Skrót przemówienia E. Gierka)

całym naszym kraju gości dziś uczucie dumy i radości. Trzydziestolecie swego odrodzonego socjalistycznego państwa — Polski Ludowej — naród nasz wita ze świadomością dokonanej wielkiej, historycznej miary, jakich nie znały nasze dzieje ojczyste.

Mamy prawo twierdzić: Polska Ludowa — to Ojczyzna, o jakiej marzyli i do której w ofiarnej walce i znojemnej pracy zmierzali pokolenia Polaków.

Polska Ludowa jest dziedzictwem i kontynuacją całej patriotycznej i postępowej tradycji, kontynuacją wszystkiego, co było w naszej przeszłości wielkie i postępowe. Zarazem stanowi ona przewyższenie tego, co przez stulecia powo-

stwu żołnierzy walk wyzwolenia i ruchu oporu.

Do was, towarzyszu generalu Breżniew jako do uczestnika wyzwolenia poczętu wielkiej Armii Czerwonej zwracam się: przekażcie radzieckim weteranom II wojny światowej i rodzinom poległych żołnierzy wdzięczność naszego narodu, za ich czyn bohaterstwa i ich ofiarę. Przekażcie wszystkim ludziom radzieckim najgorętsze uczucia narodu polskiego.

Z należnym szacunkiem wspominamy i podnosimy dziś zasługi położone w walce z okupantem i u zarania ludowej państwowości przez wybitnych działaczy naszej partii i całego obozu demokracji polskiej: Marcelego Nowotkę i Pawła Findera, Władysława Gomułę i Bolesława Bierut, Alfreda Lampe i Wandę Wasilewską, Aleksandra Zawadzkiego i Franciszka Jóźwiaka, Aleksandra Kowalskiego i Alfreda Fiderkiewicza, Edwarda Osóbke-Morawskiego, Bolesława Drobnera i Henryka Świątkowskiego, Władysława Kowalskiego, Antoniego Korzyckiego i Józefa Nieckę, Wincentego Rzymowskiego i Wacława Barcikowskiego oraz wielu innych ofiarnych bojowników sprawy ludu polskiego.

Wielkie są zasługi dla Polski — organizatorów i pierwszych dowódców Wojska Polskiego: Michała Roli-Zyńskiego, Zygmunta Berlinga, Karola Świerczewskiego.

Wśród budowniczych nowej ludowej Polski złotymi zgłoskami zapisali się uczeni i patrioci tej miary, jak Jan Dembowski, Witold Budryk, Oskar Lange, Wacław Sierpiński, Ludwik Hirsfeld, Władysław Szafar, Teodor Marchlewski, Natalia Gasiotowska. Wśród największych osiągnięć polskiej kultury pozostają dzieła Władysława Broniewskiego, Marii Dąbrowskiej, Xawerego Dunikowskiego, Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego, Leona Kruczkowskiego, Zofii Nałkowskiej, Lucjana Rudnickiego, Leopolda Staffa, Juliana Tuwima, Aleksandra Zelwerowicza i innych czołowych twórców tego okresu.

Z serdecznością i szacunkiem wspominamy dziś imiona bohaterów pracy: Wincentego Pszrowskiego, Wandy Gościńskiej, Franciszka Apiaśa, Karola Wadulę, Stanisława Sołdka, braci Rugońców, Marii Iskry i wielu, wielu innych, którzy dawali przykład ofiarnego wysiłku dla rozwoju socjalistycznej ojczyzny.

Mamy za sobą doniosły etap rozwoju naszej Ojczyzny. Przez zwyciężyliśmy wiele trudności obiektywnych, będących spuścizną wiekowego zacofania i straszliwych zniszczeń wojennych. Pokonaliśmy zacieki opór sił reakcyjnych, władza ludowa zwyciężyła w każdej konfrontacji z przeciwnikiem klasowym.

Uspołeczniona gospodarka na rodowa zmieniła oblicze naszego kraju. Zlikwidowane zostały klasy wyzyskujące i zniesione podstawowe antagonizmy społeczne. Ukształtowały się od podstaw i stale doskonalimy socjalistyczną strukturę polityczną państwa. Wszystkim obywatelom naszego kraju została zapewniona praca oraz nowa wyższa pozycja materialna, socjalna i kulturalna, a młodemu pokoleniu otwarty został szeroki dostęp do szkół i uczelni.

Na historycznym szlaku 30-lecia musieliśmy również naprawić bolesne błędy i przezwyciężyć niejedną słabość. Decydujące jest jednakże to, iż kierunek naszego marszu i podstawowe założenia naszych zbiorowych wysiłków były zawsze słuszne, a osiągnięte rezultaty doniosłe. Potwierdziła to historia.

W tej uroczystej chwili kierujemy z trybuny Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej gorące pozdrowienia do ludzi pracy polskich miast i wsi, do weteranów walk o wolność narodową i społeczną, do tych, którzy władze ludu budowali i jej bronili, do młodego pokolenia, do całego narodu polskiego!

Najwyższym dobrem naszego narodu jest ludowa, socjalistyczne państwo. Jest to pań-

stwo nowoczesne, silne świadomością obywateli, rządne i sprawiedliwe. Jest ono najlepszym organizatorem zbiorowego wysiłku narodu, rządnikiem jego interesów, potężnym czynnikiem jedności i rozwoju.

Historycznemu procesowi utwierdzenia się nowego socjalistycznego państwa polskiego, narodu ludzi pracy ze swoim ludowym państwem przewodzą, proces ten inspirowała i nim kierowała nasza marksistowsko-leninowska partia klasy robotniczej.

Utrwaliłmy czołową pozycję klasy robotniczej w produkcji socjalistycznej, w funkcjonowaniu państwa i w całym życiu społecznym. Zbudowaliśmy i uczyniliśmy nierozwalnym sojusz robotników i chłopów. Władza ludowa stworzyła warunki dla szybkiego rozwoju inteligencji polskiej, zapewniła jej wysoką pozycję w życiu społecznym, zespoliła z klasą robotniczą i chłopami pracującymi.

Poprzez doświadczenie i historyczny dorobek Krajowej Rady Narodowej i Sejmu ustawodawczego szliśmy ku obecnemu formom socjalistycznego parlamentaryzmu polskiego. Ukształtowaliśmy system rad narodowych — jako powszechną formę ludowego państwa.

Historyczny egzamin zdało ściśle współdziałanie. PZPR z ZSL i SD. Współdziałanie to stanowi doniosłą i trwałą cechę życia politycznego Polski i jest podstawą Frontu Jedności Narodu.

Dumą naszego narodu jest Ludowe Wojsko Polskie, świetnie wyposażone, szkolone i do wódzone, wielką szkołą patriotyzmu i hartu w służbie Rzeczypospolitej Ludowej.

W pracy dla kraju nie ma podziałów partyjnych, zawodowych czy też wyznaniowych. Pozycję obywatela i szacunek dla niego w społeczeństwie określają wyłącznie praca, patriotyczne zaangażowanie, aktywna służba dla socjalistycznej Ojczyzny.

W procesie historycznym wykształciły się cenne zalety naszego narodu, jego patriotyzm i ofiarność, przywiązanie do ziemi i mowy ojczystej, solidarność w trudnych chwilach. Jednakże długotrwałe pozbawienie własnej państwowości w dobie zaborów miało dotkliwe konsekwencje dla rozwoju świadomości społecznej. Sprzyjało partykularyzmowi, osłabiało zdolność myślenia kategoriami ogólnopolskimi i ogólnonarodowymi, opóźniało wytwarzanie się nawyków i umiejętności zespołowego działania, dyscypliny i poszanowania prawa. Wszystkie te właściwości Polska Ludowa dopiero kształtuje. Powinniśmy je nieustannie umacniać i rozwijać.

W ostatnich latach osiągnęliśmy ważki postęp w umacnianiu socjalistycznego państwa, w rozwijaniu socjalistycznej demokracji. Zacieśniliśmy więź władzy ludowej ze społeczeństwem. Ten kierunek rozwoju będziemy zdecydowanie kontynuować.

W miarę postępu w budowie społeczeństwa socjalistycznego zbliżają się wzajemnie klasy i warstwy ludzi pracy, a państwo nasze stopniowo przekształcać się będzie w ogólnonarodowe państwo socjalistyczne. Tę kierunkową tendencję rozwojową pragniemy przebiegać i przyspieszać.

Chcemy, aby zasady socjalistycznej demokracji przenikały całe życie społeczne i polityczne naszego kraju. Dążymy do przyświecać będą pracom nad zmianami w Konstytucji PRL, które Sejm obecnej kadencji powinien przygotować i uchwalić. Powinniśmy także kształtować Konstytucji naszego państwa, by stała się ona jeszcze mocniejszą podstawą budowy rozwinętego społeczeństwa socjalistycznego i pełnej realizacji zasad socjalizmu we wszystkich dziedzinach życia narodu.

Na początkowych etapach naszej drogi podstawowe znaczenie miało umocnienie władzy robotniczo-chłopskiej obro- na ludowego państwa przed atakami reakcji i naciskiem imperializmu, socjalistyczne

Dokończenie na str. 4

Skrót przemówienia Edwarda Gierka

Odznaczenie L. Breżniewa

Dokończenie ze str. 3

uprzemysłowienie i upowszechnienie oświaty.

Obecnie możemy i stawiamy przed sobą już zadania znacznie szersze i bardziej wszechstronne.

Na czoło wszystkich naszych zadań wysunęliśmy realizację podstawowej zasady socjalizmu, która głosi, że masy ludowe są główną siłą twórczą rozwoju, a dobro człowieka nadrzędnym celem wszystkich poczynających się.

Taka jest istotna treść strategii budownictwa socjalistycznego, którą rozwinął VI Zjazd naszej partii. Trzy i pół roku wcielenia jej w życie przyniosło doniosły postęp w rozwoju wszystkich dziedzin pracy i życia narodu. Dziś możemy z przekonaniem stwierdzić, że program społeczno-gospodarczy nakreślony przez VI Zjazd nie tylko w pełni wykonany, ale poważnie przekroczony.

Mamy świadomość niezaprzeczonych jeszcze potrzeb i problemów wymagających rozwiązania. Z myślą o nich kontynuujemy i będziemy kontynuować prace nad kompleksem wymi programami rozwoju naszego kraju. Jeszcze przed VII Zjazdem PZPR przedstawimy narodowi projekt obliczonego na dwa dziesięciolecia, perspektywicznego planu społeczno-ekonomicznego.

Musimy lepiej i pełniej zagospodarować bogactwa ziemi ojczystej, chroniąc jednocześnie i wzbogacając jej naturalne środowisko i piękno. Tym dążeniem kierujemy się tworząc w programie przetranszowanego zagospodarowania kraju warunki dla optymalnego rozwoju każdego regionu. Tym kierujemy się także rozbudowując narodowe przemysły surowcowe, hutnictwo i przemysł materiałów budowlanych.

Musimy wyposażyć nasz naród w doskonalsze i bardziej wydajne narzędzia. Dlatego będziemy konsekwentnie modernizować wszystkie gałęzie przemysłu, podnosić poziom techniki i technologii produkcji. Przeznaczamy i przeznaczą będziemy coraz większe środki na naukę i technikę.

Wielką wagę przywiązujemy do socjalistycznej integracji gospodarczej, do zespalania na szerszych wysiłkach produkcyjnych i naukowo-technicznych z krajami wspólnoty socjalistycznej, do zwiększania udziału Polski w międzynarodowym podziale pracy.

Fundamentalne znaczenie dla realizacji naszych zadań społeczno-ekonomicznych i dla racjonalnego i nowoczesnego zagospodarowania wszystkich żywnościowych potrzeb narodu ma rozwój rolnictwa. Jego potrzeby oraz sprawy rozwoju społecznego wsi znajdują się będą w centrum uwagi naszej partii, ZSL i naszego państwa.

W nadchodzącym dziesięcioleciu zrealizujemy reformę oświaty, która zapewni całej młodzieży co najmniej średnie wykształcenie i nowoczesne przygotowanie do pracy zawodowej. Rozszerzymy i unowocześnimy szkoły wyższe. W młodych pokoleniach widzimy wspaniałą siłę budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego. Stawiamy przed młodzieżą cele na miarę największych patriotycznych aspiracji i ambicji.

W ostatnich latach nasza gospodarka znacznie zwiększyła produkcję towarów i usług wzbogacających zaopatrzenie rynku. Nie jesteśmy jednak, z osiągniętego stanu rzeczy zadowoleni. Dlatego dalszy rozwój produkcji artykułów konsumpcyjnych, podnoszenie ich jakości i użyteczności, zwiększanie ich wartości estetycznych i kulturalnych — to wciąż centralne zadanie gospodarki.

Nieodłączną cechą społeczeństwa, które budujemy, są socjalistyczne stosunki między ludźmi. Ze strony państwa wymagają one troski o dobro człowieka jako wartości nadrzędnej. Ze strony każdego obywatela — umiejętności rozumienia i korzystania z praw, wysoce dyscypliny i wzorowego wypełniania obowiązków oraz głębokiego poczucia odpowiedzialności za kraj. Oznacza to rzetelność w każdym zawo-

dzie i na każdym posterunku pracy, prawosć w życiu codziennym, w stosunku do współobywateli i do wspólnoty, do własnej rodziny. Takie właściwości i postawy musimy kształtować i szeroko upowszechniać.

Zadania stojące przed nami — ogromne. Ale z roku na rok rosną nasze możliwości i umiejętności. Wykorzystując nagromadzone środki, wiedzę i doświadczenie oraz wzbogacając, je każdego dnia, mamy wszystkie szanse, by osiągnąć cele, które wspólnie uważamy za do niosłe.

Wśród zespołu warunków, od których zależy nasza przyszłość, spełnienie naszych ambicji i zamierzeń, do najważniejszych należą umocnienie wielkiej socjalistycznej wspólnoty państw i narodów, do której przynależymy.

Fundamentalną przesłanką pozycji naszego kraju w świecie jest klasowy i narodowy sojus z Związkiem Radzieckim. Daje on mocne i trwałe zabezpieczenie wszystkich żywotnych interesów Polski, umożliwia jej odgrywanie ważkiej roli w budowie międzynarodowego bezpieczeństwa i pokoju, umacnia jej autorytet. Z sojuszu tego, z internacjonalistycznych więzi łączących nas z wielkim mocarstwem radzieckim, które zapoczątkowało erę socjalizmu we współczesnej historii ludzkości i pierwsze toruje światu drogę ku nowemu, możemy być dumni. Więzy te, bliskie i wzajemne, przyjacielskie i partnerskie, wszechstronne i zacieśniane i umacniane.

Umacnianie ideowej jedności i zacieśnianie polityczne go współdziałania, integracja gospodarcza i wzajemne zbliżenie społeczeństw — to podstawa wowe założenia naszej internacjonalistycznej polityki wobec całej socjalistycznej wspólnoty. Wcielamy te założenia w życie również w stosunkach wielostronnych. W polityczno-obronnym sojuszu Układu Warszawskiego, do którego potęg, zespoleń i współdziałania kraj nasz wnosi godny wkład i którego 20-lecie działania dla bezpieczeństwa i pokoju będziemy obchodzili uroczystości w przyszłym roku.

Współrealizujemy linię naszej dynamicznej współpracy w RWPG, która przez swoje dotychczasowe 25-lecie spełnia wielką rolę w społeczno-ekonomicznym rozwoju socjalistycznej wspólnoty i obecnie tworzy wyższe, integracyjne związki między jej krajami członkowskimi.

Działamy i będziemy zawsze działać na rzecz umacniania postępowych tendencji i nurtów współczesności, a zwłaszcza światowego ruchu komunistycznego. Dalszemu zacieśnianiu jedności ruchu komunistycznego i zwiększaniu skuteczności jego walki o wspólne cele dobrze służą międzynarodowe narady bratnich partii. Ruch komunistyczny — to główna siła ideowa i organizatorska procesu rewolucyjnego, który przeobraża współczesny świat i niesie niespotykany w dziejach postęp społeczny, to awangarda wszystkich sił antyimperialistycznych. Polska jest tych sił niewzruszonym ogniwem. Nasza partia i nasz naród czynią będzie wszystko, aby światowy front postępu był zjednoczony i nie zwyciężony!

Najważniejszą potrzebą naszego narodu, wszystkich narodów, całej ludzkości — jest pokój. Wszystkie poczynania naszego państwa na arenie międzynarodowej służą i służą będą tej wielkiej sprawie. Jesteśmy dumni z tego, że społeczno-polityczne oblicze Polskiej Ludowej i jej polityka zagraniczna stawiają nasz naród wśród przodujących sił postępu i pokoju we współczesnym świecie.

Do najważniejszych społecznych zdobyczy naszego kraju należy — utrzymywanie już czwarty rok — stabilizacja cen podstawowych artykułów żywnościowych, a także ogromnej większości artykułów nieżywnościowych. Jesteśmy zdecydowani, również w przyszłym roku utrzymać na niezmiennym poziomie cen podstawowych artykułów żywnościowych. Jestem przekonany,

że ludzie pracy poprą tę wymagającą wielkich wysiłków, ale odpowiadającą ich interesom politykę jeszcze większą aktywnością i inicjatywą, jeszcze powszechniejszym ruchem dobrej roboty.

Nakreśliłmy dalekosiężny program rozwiązania problemu mieszkaniowego i realizujemy go wytrwale. Nadal będziemy kontynuować wysiłki dla polepszenia sytuacji ko biety pracującej i wychowującej dzieci, dla umacniania rodziny i zapewnienia weteranom pracy, ludziom starszym, godnej i pogodnej starości.

Wielką wagę przywiązujemy do zdrowotności naszego społeczeństwa, do podnoszenia poziomu i wyposażenia lecznictwa, do rozwijania wszystkich form wypoczynku, kultury fizycznej i turystyki.

PRL pragnie kształtować stosunki przyjazne i równoprawnej współpracy ze wszystkimi państwami niezależnie od ich ustroju. Radzi jesteśmy z tego, że tak właśnie — w ostatnich latach szczególnie szeroko — rozwija się nasza współpraca z Francją. Cieszymy się z umacniania się pokojowego współzycia i zacieśniania wzajemnych przyjaznych więzi państw strefy Bałtyku, z polepszenia się i wzbogacania stosunków z Belgią, Włochami, W. Brytanią i innymi krajami zachodniej Europy. Witamy demokratyczne przemiany w Portugalii.

Polska Ludowa wniosła swój ważki wkład do rozwiązania szczególnie ważnego dla bezpieczeństwa Europy, problemu niemieckiego, w oparciu o powszechne uznanie i poszanowanie politycznego i terytorialnego stanu rzeczy, ukształtowanego w wyniku zwycięstwa nad hitleryzmem. Zmierzające w tym kierunku konsekwentne wysiłki Związku Radzieckiego, Polski Ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, całej naszej wspólnoty, przyniosły rezultaty o historycznej doniosłości. Należy do nich układ z grudnia 1970 roku, który otworzył drogę do normalizacji stosunków między Polską a Republiką Federalną Niemiec. Opowiadamy się za kontynuowaniem procesu tej normalizacji.

Dla umocnienia pokojowego współzycia, dla usunięcia groźby nowej wojny światowej wielkie znaczenie ma rozwijający się od kilku lat i coraz bardziej owocny dialog radziecko-amerykański. Ze swej strony zadowoleni jesteśmy z osiągniętej w ostatnich latach, od czasu wizyty prezydenta Nixona w Polsce, poprawy i rozszerzenia stosunków polsko-amerykańskich oraz chcemy ten postęp pogłębiać.

Wielką wagę przywiązujemy do solidarności i współpracy z krajami rozwijającymi się. Z wieloma tymi państwami, w tym zwłaszcza z Indiami, i Algierią, łączą Polskę od dawna więzy wzajemnej sympatii i szerokie współdziałanie. Jesteśmy po stronie narodów arabskich w obronie ich sprawiedliwych praw. Solidaryzujemy się z narodem Chile w jego walce o wolność.

Pragnieniem naszym jest zbudować pokój tak nienaruszalny i trwały, aby już żadne pokolenie naszego narodu nie zaznało grozy i nieszczęść wojny. Dlatego tak aktywnie współuczestniczymy w procesie odprężenia, w tym w pracach Europejskiej Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy. Jesteśmy obecni wszędzie gdzie nasze współdziałanie dla sprawy pokoju jest potrzebne — w Indochinach, w Korei, czy na Bliskim Wschodzie, gdzie polscy żołnierze godnie wypełniają swą pokojową misję w komisjach międzynarodowych i siłach zbrojnych ONZ.

Podzielamy niepokój całej międzynarodowej opinii publicznej obecna sytuacja w regionie Morza Śródziemnego. Opowiadamy się za jak najszybszym przywróceniem pokoju w tym regionie i respektowaniem słusznych praw narodu cypryjskiego.

Polska wnosi i będzie nadal wnosić swój wkład do pracy ONZ, do rokowań rozbrojenia, do wszelkich przedsięwzięć służących sprawie pokoju.

Gożąco popieramy i w pełni podzielamy filozofię historycznego optymizmu towarzysza Leonida Breżniewa, jego wysiłki na rzecz pokoju i jego wkład do tej wielkiej sprawy. Pokojowe współzycie państw o odmiennych ustrojach jest żywotną koniecznością współczesnego, podzielonego go świata.

Największą wartością ideową, zdobytą i rozwiniętą przez nasz naród w trzydziestolecie jest socjalistyczny patriotyzm zespolony z internacjonalizmem, patriotyzm mądry i skuteczny, w którym ofiarności i gotowości do poświęceń dla Ojczyzny łączą się nierozdzielnie z dojrzałą swiadaomością jej interesów i zdecydowaną wolą pracy dla niej.

Polska Rzeczpospolita Ludowa — to ojczyzna wszystkich Polaków. Pragniemy, aby nasi rodacy na wszystkich kontynentach wysoką pozycję w życiu swej nowej ojczyzny łączyli z serdeczną sympatią dla ziemi ojców, dla jej postępu i rozwoju.

Od trzech dziesięcioleci nasza partia stoi u steru spraw narodowych. Podjęliśmy tę odpowiedzialną misję w najtrudniejszej dla Polski chwili i będziemy ją nadal wypełniać.

Dziś, w tym uroczystym dniu, kierujemy z tej wysokiej trybuny nasz gorący apel do wszystkich obywateli naszego kraju, do członków naszej partii, Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i Stronnictwa Demokratycznego, do bezpartyjnych, do młodych i starszych, do kobiet i mężczyzn, do wszystkich polskich patriotów!

Zwróćmy serca i myśli ku naszej umiłowanej Ojczyźnie, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Zespalajmy się w pracy dla jej rozkwitu i pomyślności. Na mocnym fundamencie dokonajmy trzydziestolecia budujemy jej przyszłość i jej socjalistyczną wielkość.

Niech żyje nasza Ojczyzna — Polska Rzeczpospolita Ludowa!

Wręczenie odznaczeń w Belwederze

Dokończenie ze str. 1

mysłu Owocowo - Warzywnego Pudlisk, Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Poznaniu,

Kombinat Państwowych Gospodarstw Rolnych Gołębin Stary w pow. kościańskim, Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Lądowego i Wodno - Inżynieryjnego „Hydrobudowa 7”,

Akademia Medyczna w Poznaniu. Przyznano 11 Krzyży Komandorskich z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Wśród odznaczonych znalazło się także miasto Piła.

Wśród 19 instytucji odznaczonych Orderem Sztandaru Pracy II klasy jest także Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna Nowy Świat w pow. pleszewskim.

Dwie instytucje wyróżniono Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. W dniu 21 lipca w Belwederze wręczone zostały również przyznane przez Radę Państwa odznaczenia indywidualne.

Order Budowniczych Polskiej Ludowej otrzymali: W. Adamczyk — przewodniczący Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w pow. Gostynin; gen. broni Z. Berling; J. Cichowas — I sekretarz KP PZPR we Wrześni; J. Dąb-Kocioł — działacz społeczny, P. Dąbek — zasłużony działacz polityczny i państwowy, przewodniczący WK FJN w Lublinie; L. Drożdż — I sekretarz KW PZPR we Wrocławiu; S. Germałowicz — działacz ruchu rewolucyjnego; R. Gesing — działacz ruchu ludowego; K. Gibiński — dyrektor Instytutu Choroób Wewnętrznych i Śląskiej Akademii Medycznej; S. Grudzień — mistrz zmianowy pieców w Hucie „Warszawa”; S. Grzeszczak — dyspozytor w Pomorskich Zakładach Budowy Maszyn w Bydgoszczy; S. Gucwa

Ła Komitetowi Centralnemu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Radzie Państwa i Radzie Ministrów PRL, bratniemu narodowi polskiemu najserdeczniejsze gratulacje i najlepsze życzenia.

Ludzie radzieccy obchodząc dzień Odrodzenia Polski — odrodzenia jej państwowości, gospodarki i kultury na nowej socjalistycznej bazie — szczerą się waszymi, bez wątpienia historycznymi osiągnięciami. W okresie życia jednego pokolenia Polska Ludowa nie tylko zaleczyła rany, spowodowane przez wojnę, ale osiągnęła wspaniałe sukcesy w rozwoju gospodarki, w przyspieszeniu postępu technicznego, rozwoju nauki i kultury oraz podniesieniu dobrobytu narodowego. Pozwala to Polsce Ludowej pewnie pa trzeć w przyszłość, pomyślnie rozwiązywać odpowiedzialne zadania, jakie zostały postawione przez VI Zjazd PZPR oraz nieugięcie kroczyć drogą prowadzącą do zbudowania rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego.

Następnie Leonid Breżniew przekazał piękny puchar — dar Związku Radzieckiego dla Polski.

— Niech mi wolno będzie — powiedział m. in. sekretarz generalny KC KPZR — w tym uroczystym dniu, kiedy Polska, a wraz z nią wszystkie bratnie socjalistyczne partie i narody obchodzą zwycięstwo nad faszystwem i wyzwolenie naszej bratniej Polski — przekazać wam ten pamiątkowy dar na znak i jako symbol naszej wiecznej, niewzruszonej przyjaźni.

Edward Gierk w imieniu KC PZPR, Rady Państwa i rządu PRL, w imieniu bratnich stronnictw — ZSL i SD oraz wszystkich Polaków, serdecznie podziękował za przekazane przez Leonida Breżniewa posłanie narodów Związku Radzieckiego do narodu polskiego w 30-lecie powsta-

nia PRL oraz za wręczony dar.

Zwracając się do sekretarza generalnego KC KPZR, Edward Gierk powiedział:

Pragnąc dać wyraz serdecznym uczuciom, jakie naród polski żywi dla was — drogi Leonidzie Iljczu — i potwierdzić wysokie uznanie dla waszych dokonań oraz dla sora wy, której poświęcaacie wszystkie wasze siły, Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej postanowiła nadać wam szczególne cennione i otoczone w naszym kraju najwyższym szacunkiem odznaczenie — Krzyż Wielki Orderu Wirtuti Militari.

Pozwólcie, że odczytam postanowienie Rady Państwa:

W trzydziestolecie Polski Ludowej

— dając wyraz braterskim stosunkom między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich,

— podkreślając nienaruszalną przyjaźń polsko-radziecką i jej historyczną doniosłość dla bezpieczeństwa i niepodległości Polski,

— wyrażając najwyższe uznanie dla milionów żołnierzy bohaterskiej Armii Radzieckiej, którzy walczyli i przelali krew za wspólną wolność,

— za wybitne osobiste zasługi w rozgromieniu hitlerowskich Niemiec i w wyzwoleniu ziem polskich,

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nadaje sekretarzowi generalnemu Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, towarzyszyowi Leonidowi Breżniewowi Krzyż Wielki Orderu Wirtuti Militari.

Następuje uroczysty moment — Edward Gierk dekoruje Leonida Breżniewa Krzyżem Wielkim Orderu Wirtuti Militari.

Obaj mężowie stanu wymie nili serdeczne uściski. Rozległy się oklaski. (PAP)

wodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych; W. Stanisławski — szlifierz w FSO na Żeraniu; W. Starkiewicz — emerytowany prof. Akademii Medycznej w Szczecinie; Z. Stepień — kierownik Wydziału Kadry KC PZPR; H. Szafranski — członek Rady Państwa; J. Szczepański — wiceprezes Polskiej Akademii Nauk; J. Szuba — rektor Politechniki Śląskiej; C. Szymański — kierownik wydziału w zakładach im. H. Cegielskiego; E. Szyr — przewodniczący Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej; W. Trzebiatowski — prezes Polskiej Akademii Nauk; gen. broni J. Urbanowicz — wiceminister obrony narodowej; J. K. Wende — zasłużony działacz Stronnictwa Demokratycznego; T. Wiśniewski — działacz ruchu robotniczego, b. uczestnik Powstań Śląskich; W. Witek — dyrektor Kopalni Węgla Brunatnego w Turowie; C. Zapart — mistrz w Zakładach Przemysłu Barwników „Boruta” w Zgierz; K. Zychliński — wiertacz-ustawiacz w Zakładach Mechanicznych „Ursus”.

Orderem Sztandaru Pracy I klasy udekorowano 7 osób, otrzymał go m. in. poznański literat — Eugeniusz Paukszt.

Wśród 7 osób udekorowanych Orderem Sztandaru Pracy II klasy znalazł się m. in. Jerzy Małcki — dyrektor Kombinatu PGR Żydowo woj. poznańskiego.

Rada Państwa udekorowała 2 osoby Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski. Odznaczenie to otrzymała m. in. Lucy na Frankiewicz — kierownik sklepu w Oddziale Wojew. Przd. Handlu Spożywczego w Kaliszu.

Wręczone również przyznane przez Radę Państwa medale XXX-lecia Polski Ludowej.

Motorowodniacy NRD — najlepsi

W rozegranych w niedzielę, 21 bm., międzynarodowych zawodach motorowodnych Grand Prix Polski na Jeziorze Maltańskim w Poznaniu zdecydowanie zwycięstwa odnieśli zawodnicy zagraniczni.

W klasie OA do 250 ccm puchar Polskiego Związku Motorowodnego wygrał Peter Rosenow NRD — 927 pkt. przed swym rodakiem Siegfriedem Alpermannem — 894 pkt. i Jordanem Christovem Bulgaria 822 pkt. Najlepsi z Polaków Piotr Małecky z Poznania zdobył 157 pkt. i zajął siódme miejsce.

W klasie OC do 500 ccm o puchar „Gazety Poznańskiej” zwyciężył Rainer Bisterfeld RFN — 1.000 pkt. przed Bernardem Danissem NRD — 895 pkt. i Otto Schumburkiem NRD — 750 pkt. (ad)

Kiepska gra kadry koszykarzy

W sobotę i niedzielę reprezentacja koszykarzy Charkowa rozegrała dwa kolejne spotkania w Poznaniu. Jej przeciwnikiem była kadra polskich koszykarzy. Pierwszy pojedynek zakończył się niespodziewanym, lecz zasłużonym zwycięstwem gości 86:80 (40:29). Po wyraźnie wygranej pierwszej części meczu, wydawało się, że kadra — wprawdzie osłabiona brakiem kontuzjowanego Jurkiewicza — nie będzie miała żadnych trudności z pokonaniem gości. Tymczasem charakterystyczne dla pierwszych minut po przerwie przystąpili do zdecydowanego ataku, w którym Polacy nie potrafili sobie zupełnie poradzić. Goście nie tylko odrobili straty, ale nawet zanosili się na wysoko przegrana kadry różnicą niemal 20 punktów. Dopiero energiczny finisz Polaków pozwolił im zniwelować znaczną przewagę re-

prezentacji z Charkowa. Najwięcej punktów dla zwycięzców uzyskał w tym meczu Durejko — 28.

W drugim spotkaniu nie było niespodzianki. Kadra, już z Jurkiewiczem, choć widać było u niego wyraźne skutki kontuzji, wygrała zdecydowanie z Charkowem 95:88 (58:29). Mimo wysokiego zwycięstwa nasi koszykarze także i w tym meczu nie zachycili i ponownie w drugiej części grali słabiej niż w pierwszej. Gwoli sprawiedliwości trzeba stwierdzić, że trenerzy radzieccy w niedzielnym spotkaniu wystawili inny zespół, naszym zdaniem słabszy od tego, który oglądaliśmy w sobotę. Najwięcej punktów dla kadry zdobył Jurkiewicz — 31. Durejko — 16 i Niemiec — 12, a dla pokonanych — Gusiew — 12 oraz Czajkin i Sejchow po 6. (ad)

Lekkoatletyczne MP juniorów - zakończone

W niedzielę na stadionie poznańskiego AZS zakończyły się lekkoatletyczne Mistrzostwa Polski juniorów roczników 1957 i 1958. Poziom zawodów dość dobry, mimo kiepskich warunków atmosferycznych. W ogólnej punktacji zwyciężyła Warszawa 497 pkt. przed Katowicami 306,5 pkt. i Poznaniem 301 pkt.

W drugim dniu zawodów (sobota) w finałach zanotowano następujące wyniki — KOBIECY: 4 x 100 m — 1. Polonia Warszawa 48,3; 2. SZS AZS Poznań 48,4; 3. SZS AZS Białystok 48,6; oszczep — 1. M. Bukowska Calisia 48,10; 2. K. Jeznach Gwardia Olsztyn 45,40; 3. B. Kulesza MKS Wolomin 45,22; pięciobój — 1. B. Jagła Górnik Zabrze 3.647 p.; 2. K. Mazurkiewicz Orzeł Warszawa 3.645 p.; 3. B. Patalej Bałtyk Gdynia 3.634 p.; 800 m — K. Ostrowska Górnik Wałbrzych 2:13,1; 2. E. Lewińska Górnik Wałbrzych 2:13,2; 3. E. Macińska Gwardia Warszawa 2:13,4; 100 m — 1. Z. Filip Polonia Warszawa 11,7 (siła wiatru 2,2 sek); 2. E. Witkowska SZS AZS Poznań 11,9; 3. B. Mika Górnik Zabrze 12,0; 400 m — 1. G. Nowaczyk Orkan Poznań 55,0; 2. E. Malinowska Jagiellonia Białystok 57,6; 3. T. Kłodzińska MKS AZS Lublin 58,1; skok w dal — 1. T. Marciniak Włókniarz Aleksandrów 6,08; 2. E. Sklarek Warta Poznań 5,83; 3. A. Pstus Wawel Kraków 5,59. MĘŻCZYZNI: chód 10 km — 1. M. Stasiewicz Konradia Gdańsk 50:07,8; 2. W. Peter Pomorze Star

Lech — AFD Sliwen 3:2 (0:0)

Imponujący finisz kolejarzy

W niedzielę, 21 bm., odbył się w Wągrowcu towarzyski mecz piłkarski między Lechem Poznań, przygotowującym się w tym mieście do zakończenia sezonu rozgrywek ekstraklasy 1973/74 i sezonu 1974/75 zespołem I ligi Bułgarskiej — AFD Sliwen. Zwyciężyli kolejarze 3:2 (0:0).

Był to szybki i na dość dobrym poziomie stojący pojedynek. Bułgarzy okazali się silnym, warto-

ciowym sparringpartnerem. Trener J. Pekowski sprawdził w grze 16 piłkarzy.

Spotkanie miało dramatyczny przebieg. Po bezbramkowej pierwszej połowie lechici przystąpili do zdecydowanego ataku. Wychodzili jednak do przodu zbyt dużą liczbą zawodników. To kosztowało ich utratę dwóch bramek. Niezrażeni tym kolejarze nadal atakowali, lecz nie mieli szczęścia w sytuacjach podbramkowych, m. in. czterokrotnie trafili w poprzeczkę. Kiedy wydawało się, że przegrają to spotkanie, na pięć minut przed końcem meczu uzyskali pierwszego gola, w 2 minuty później następnego i w ostatnich sekundach zwycięską bramkę! Bramki dla Lecha zdobyli: Wojciechowski — 2 i Szpakowski.

Kolejarze planują rozegranie kolejnych spotkań towarzyskich w sobotę, 27 bm. ze Stocznimowcem Gdańsk i — być może — w najbliższą środę z Elaną Toruń. (ad)

x dalekopisem x

Zwycięstwem zespołu Moskwy nad reprezentacją Warszawy 3:0 (1:0) zakończył się finałowy mecz piłkarskiego turnieju „Czterech Stolic” rozegranego na Stadionie Olimpijskim we Wrocławiu. Bramki strzelił: Blochin — 2 i Zanzanjan.

gard 50:25,0; 3. M. Witkowski Konradia 51:41,6; 400 m ppł. — 1. M. Skrzydlewski Chemik Kędzierzyn 55,5; 2. R. Paś Orkan Poznań 56,6; 3. E. Klepsch Pomorze Starogard 57,0; 800 m — 1. K. Palczewski Juwenia Wrocław 1:56,7; 2. M. Olejnik Czuwaj Przemysł 1:57,3; 3. K. Misiołek Juwenia 1:57,8; 3.000 m — 1. W. Felczak Pogoń Grodzisk Mazowiecki 8:40,6; 3. A. Popławski Karkonosze 8:41,0; 400 m — 1. C. Kurkiewicz Pomorze Starogard 49,9; 2. J. Łukaszek ROW Rybnik 50,4; 3. R. Brajer 50,6; oszczep — 1. B. Michałowski Górnik Zabrze 60,50; 2. S. Pawlicki Orkan P. 59,98; 3. W. Pogorzelski Spółnia Gdańsk 58,02; trójskok — 1. Z. Mioduszewski Zawisza Bydgoszcz 15,06; 2. K. Tomczak Energetyk Poznań 14,79; 3. M. Napierała 14,67; 4 x 100 m — 1. Orkan P. 43,8; 2. MKS AZS Warszawa 44,0; 3. RKS Łódź 44,0; wznwz — 1. R. Regini Olimpia Grudziądz 2,00 m; 2. M. Kurowski SZS AZS Śląsk 1,95; 3. R. Walasek Start Katowice i W. Maciejczyk Spółnia Gdańsk po 1,90; ośmiobój — 1. K. Lewin Skra Warszawa 5.240 pkt.; 2. H. Zaborowski Orzeł Wałcz 5.075; 3. A. Formaniewicz Olimpia Bydgoszcz 5.039 p.

Wyniki finałów z trzeciego dnia mistrzostw podamy jutro. (ad)

Rugby

Polonia i Skra wygrywają z Rumunami

Dwa zespoły z Rumunii — kraju, należącego do światowej czołówki rugbyistów: reprezentacja miasta Constanca (składająca się z I-ligowych drużyn Farul i Construcor) oraz beniaminek ekstraklasy Rapid Bukareszt biorą udział, obok mistrza Polski Polonii Poznań i Skry Warszawa, w międzynarodowym turnieju zorganizowanym w naszym mieście. Tym cenniejsze są dwa zwycięstwa Polonii, grającej bez kilku najlepszych zawodników, w niedzielę z Constanca 7:6 (3:0) i wczoraj z Rapidem 8:3 (4:0). Również i Skra po niedzielnej, wysokiej porażce 3:26 (3:4), pokonała wczoraj Constanca 8:3 (4:0). Obydwa polskie zespoły, które zmierzą się dzisiaj o godz. 18 w bezpośrednim pojedynku, zaprezentowały dobrą formę. Drużyny rumuńskie grać będą o godz. 16.30. Obydwa mecze na boisku przy ul. Harcerskiej. (ad)

Lipcowe dni sportu

Dni poprzedzające Święto Odrodzenia, a w bieżącym roku dwa z nich były dniami wolnymi, bogate były w liczne imprezy sportowe. Doprawdy trudno było się zdecydować, na które z zawodów się wybrać. Przy tym z każdym dniem poprawiała się pogoda, co sprawiało, że na trybunach stadionów, hal czy na brzegach akwenów przybywało publiczności. Do tego dochodziła konkurencja telewizyjna, która transmitowała tak interesujące widowiska, jak np. defiladę żaglowców z Gdyni stanowiącą zakończenie „Operacji Zagiel-74”, piłkarski turniej czterech stolic czy turniej siatkarzy o puchar redakcji „Sportu”.

W Poznaniu i w województwie, zwłaszcza w niedzielę imprez sportowych było tak wiele, że nie sposób było obejrzeć wszystkich. Właśnie tego dnia na stadionie AZS zakończyły się 3-dniowe lekkoatletyczne Mistrzostwa Polski juniorów roczników 1957 i 1958. „Poziom” zawodów, choć pogoda nie sprzyjała młodym zawodniczkom i zawodnikom, był dobry. Jeden rekord Polski wyrównano, a jeden pobito (o czym pisaliśmy już wcześniej). Niestety nie widać następców w tych konkurencjach (rzuty), w których niegdyś polska lekkoatletyka przodowała w Europie, a nawet w świecie.

Na Malcie oglądaliśmy zmagania motorowodniaków z kraju i zagranicy. Ta atrakcyjna konkurencja przyciągnęła na zbocza jeziora wielu poznaniaków. Niestety raz jeszcze okazało się, że polscy motorowodniacy wyraźnie ustępują przede wszystkim zawodnikom z NRD. Natomiast prawdziwą rewelacją imprezy Polskiego Związku Motorowodnego, klubu „Start-Poznań” oraz „Gazety Poznańskiej” byli Bułgarzy. Nasi bałkańscy pobratymcy nie mają lepszych warunków do treningów od zawodników polskich. Dlaczego więc także i z nimi przegrywamy i to na „własnym podwórku”?

Rozegrano poza tym w Poznaniu także i inne, ciekawe imprezy w obsadzie międzynarodowej. Polskie zespoły zaprezentowały się w nich różnie. O ile z satysfakcją przyjęć można wiadomość o zwycięstwie rugbyistów mistrza kraju Polonii nad zespołem rumuńskim reprezentującym miasto Constanca, a składającym się z czołowych drużyn tego kraju Farulu i Construcora, o tyle nikogo nie mogła zadowolić gra koszykarzy kadry narodowej. Przegrali, po bardzo słabym występie, jeden z meczów, z reprezentacją Charkowa. Przy zwyciężeniu się do zwycięstwa Wojciecha Szymańczyka także z uczestnikami zagranicznymi, stąd przyczyną niespodzianką była jego przegrana na torach Surmy z dwójką zawodników belgijskich.

Na okrasie pozostało nam zwycięstwo piłkarzy Lecha w Wągrowcu z dobrą bułgarską drużyną I-ligową AFD Sliwen 3:2. Oby to zwycięstwo było zapowiedzią pomyślnego zakończenia rozgrywek ligowych w br. i jeszcze lepszej, niż dotychczasowa, pozycji w sezonie 1974/75.

ANDRZEJ KUCZYŃSKI

Dnia 19 lipca 1974 r. zmarł po długiej, ciężkiej chorobie mój kochany mąż, nasz brat i szwagier

BOLESŁAW STAGRACZYŃSKI

Pogrzeb odbędzie się dnia 24 bm. o godzinie 12.30 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążona
żona z rodziną

35924g

Dnia 20 lipca 1974 r. zmarł po długich i ciężkich cierpieniach przeżywszy lat 78

ANDRZEJ GORZYŃSKI

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, 23 bm. o godz. 13.40 na cmentarzu junikowskim.

Strapiona

żona

Poznań, Maszynowa 14 m. 1.

35971g

Dnia 16 lipca 1974 r. zmarł nasz były długoletni pracownik i członek Spółdzielni

SYLWESTER SZUMIGAŁA

Pogrzeb odbył się dnia 19 lipca 1974 r. na cmentarzu w Międzyrzeczu.

Rodzinie Zmarłego wyrazy serdecznego współczucia składają

Zarząd, Rada Spółdzielni,
Rada Zakładowa i współpracownicy
Spółdzielni Pracy „Obuniek Poznański”
w Poznaniu.

35835g

Dnia 16 lipca 1974 r. zginął śmiercią tragiczną pracownik naszego przedsiębiorstwa (byłego TOS-u przy ul. Tatrzańskiej 1/5)

ZENON KŁOS

W Zmarłym straciliśmy dobrego pracownika i serdecznego kolegę.

Rodzinie Zmarłego wyrazy głębokiego współczucia składają:

Rada Zakładowa, Dyrekcja, POP
i współpracownicy
PP „Polmozyb” w Poznaniu.

5118-K1

† Dnia 19 lipca 1974 r. zmarł po długiej chorobie przeżywszy lat 62 mój najdroższy mąż, nasz ojciec

STANISŁAW SOBCZAK

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o godzinie 10.50 na cmentarzu górczyńskim.

Pograżeni w smutku

żona i synowie

Poznań, Ostatnia 3.

35953g

† Dnia 20 lipca 1974 r. zmarł przeżywszy 73 lata, nasz najdroższy i ukochany ojciec, brat, teść, wujek i dziadek, śp.

JAN PAZGRAT

odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Pogrzeb odbędzie się w środę, 24 bm. o godz. 10.50 na cmentarzu na Górczynie.

W smutku pogrążona
rodzina

35972g

† Dnia 21 lipca 1974 r. zmarł nagle, namaszczony Olejami św., nasz najukochańszy mąż, ojciec, teść, dziadek i pradziadek, w wieku 83 lat, śp.

JÓZEF TUJDOWSKI

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 24 bm. o godz. 11.55 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążona
rodzina

Poznań, Os. Manifestu Lipcowego 76 m. 4,
dawniej ul. Sielska 41.

35975g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 20 lipca 1974 r. zmarł po ciężkich cierpieniach, opatrzonego Sakramentami św., przeżywszy lat 53 mój najdroższy mąż, ukochany tatuś, brat, zięć, szwagier, i wujek, śp.

MARIAN WOJTYNIAK

Msza św. odprawiona zostanie dnia 23 bm. o godz. 15 w kościele parafialnym w Luboniu, po czym pogrzeb tego samego dnia o godz. 16 na cmentarzu w Zabikowie.

W smutku pogrążona

żona z dziećmi i rodzina

Lubon, Okrzei 1.

35966g

† Dnia 20 lipca 1974 r. zmarła po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzonego Sakramentami św., nasza ukochana mama, babcia, prababcia, przeżywszy lat 84, śp.

MARIA THIMM

z domu NIEMIER

Wyprowadzenie zwłok i msza św. pogrzebowa zostanie odprawiona w Śremie, w dniu 24 lipca br. o godz. 11. Po mszy św. przewiezienie zwłok do Poznania.

Pogrzeb odbędzie się w Poznaniu z kaplicy cmentarza górczyńskiego w tym samym dniu o godz. 16,

o czym zawiadamia

w imieniu całej rodziny

ks. Zygmunt Thimm

Drogich konfratrów proszę o memento.

Śrem, ul. Poznańska 11,

Poznań, ul. Lodowa 9.

35964g

† Dnia 19 lipca 1974 r. zakończyła swe pracowite życie nasza najdroższa i niezapomniana żona, mama, siostra, teściowa, babcia i ciocia, śp.

ROZALIA WALISZEWSKA

Pogrzeb odbędzie się w środę, 24 bm. o godz. 10.20 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążeni
mąż i rodzina

Prosimy o nieskładanie kondolencji.
Poznań, ul. Libelta 6.

35970g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 20 lipca 1974 r. po krótkich lecz ciężkich cierpieniach odeszła od nas na zawsze, opatrzone Sakramentami św., nasza najdroższa żona, mamusia, teściowa i babcia, śp.

HALINA ALEKSANDROWICZ

z domu ZBIERSKA

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. (wtorek) o godz. 15 na cmentarzu winiarskim.

W głębokim smutku pogrążeni
mąż, syn, córka, zięć i wnuczka

Prosimy o nieskładanie kondolencji.

35968g

† Dnia 18 lipca 1974 r. zmarł po długiej chorobie, opatrzonego Sakramentami św., nasz najdroższy mąż, ojciec, teść i dziadek, śp.

STANISŁAW HOJAN

lat 81.

Pogrzeb odbędzie się dnia 23 bm. o godzinie 11.55 na cmentarzu junikowskim.

W głębokim żalu pogrążona
rodzina

Poznań, Sczanieckiej 9.

35863gpr

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 19 lipca 1974 r. zmarł po ciężkich cierpieniach, namaszczony Olejami św.

STANISŁAW SZALATA
były więzień Oświęcimia i Buchenwaldu.

Pogrzeb odbędzie się w dniu 23 bm. o godz. 12.30 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążeni

żona, syn z rodziną oraz brat

Poznań, Gwardii Ludowej 16 m. 6.

35935g

Praca Nauka

Przyjmę malarzy i uczniów, ul. Wodkowiec 33 m. 3, godz. 7-9 i 15-20.

35850g

Malarzy i uczniów oraz przyuczonych, przyjmę ul. Findera 24 m. 8.

35522g

Potrzebna pomoc do dzieł, chętnie i prowincji. Warunki dobre. Osiedle Bohaterów II Wojny Światowej 81 m. 4, tel. 755-04.

34191g

Tańców towarzyskich wyucza. Adela Szczurkówna. Poznań, al. Marcinkowskiego 2a, parter.

33797g

† Dnia 21 lipca 1974 roku, po długiej i ciężkiej chorobie zmarł mój drogi mąż, nasz ukochany tatuś, brat, szwagier, stryj i wujek, śp.

ANTONI GUMPER

były dyrektor PGR Owińska.

Pogrzeb odbędzie się dnia 25 bm. o godzinie 16.30 na cmentarzu parafialnym w Owińskach,

o czym zawiadamiają strapione
żona, dzieci i rodzina

Owińska, koło Poznania,
plac Przemysława 13.

† Dnia 20 lipca 1974 r. zmarła po ciężkiej chorobie, opatrzonego Sakramentami św., moja najdroższa żona, matka, córka, babcia, teściowa, synowa, śp.

KRYSTYNA FLIS

z domu KRZYŻANIAK

Pogrzeb odbędzie się w środę, 24 bm. o godz. 13.40 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążona
rodzina

Poznań, Szamarzewskiego 58 m. 18.

35977g

† Dnia 18 lipca 1974 r. zmarła tragicznie nasza ukochana matka, teściowa i babcia, śp.

MARIA IGŁA

z domu KRZESZCZAK

W głębokim smutku pogrążeni
synowie z żonami i dziećmi

Pogrzeb odbędzie się na cmentarzu na Górczynie w środę, dnia 24 bm. o godzinie 10.30.

Poznań, Kościelna 18 m. 2.

35967g

† Dnia 20 lipca 1974 r. zmarła nagle, namaszczona Olejami św., moja ukochana żona, najtrokliwsza mamusia, droga bratowa, szwagierka i ciocia, przeżywszy lat 56

MARIA CZWOJDA

z domu WYDERKOWSKA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 24 bm. o godz. 16 z kościoła św. Rocha w Krotoszynie.

W nieutulonym żalu pogrążeni
mąż z synem i rodziną

Krotoszyn, Rynek 21.

35973g

Na estradach i scenach Poznania

TEATRY

LALKI i AKTORA — g. 10 „Bajki pana Bajki”, pozostałe teatry nieczynne.

KINA

KDF MUZA — g. 15.30 „Gang Olsena” (duń. 16 l.), g. 17.30, 20 „Monolog” (radz. 16 l.).
KDF PALACOWE — g. 11 „Hubal” (pol. 11 l.), g. 15, 17.30, 20 „Wiosna, panie sierzancie” (pol. 11 l.).

APOLLO — g. 15 „Svn Godzilli” (jap. 11 l.), g. 17, 20 „Haiti — wyspa przeklęta” (USA 16 l.).

BAŁTYK — g. 15.30, 18, 20.15 „Gniazdo” (pol. 11 l.).

GONG — g. 10, 18, 20 „Pamiętnik szalonego gospodyni” (USA 18 l.), g. 12, 16 „Liliowa akacja” (węg. 14 l.).

GRUNWALD — g. 17, 19.30 „Dziwczyna z gór” (jap. 16 l.).

GWIAZDA — g. 15.30, 18, 20.30 „Album Polski” (pol. 14 l.).

KOSMOS — nieczynne.

MALTA — g. 15.45, 18, 20.15 „Doktor Popaul” (fr. 16 l.).

MINIATURKA — g. 15, 17.30, 20 „Komandosi” (wł. 16 l.).

OLIMPIA — g. 15, 17.30 „Motyle” (pol. 11 l.).

OSIEDLE — g. 16, 19 „Początek nowego świata” (rum. 14 l.).

PANCERNIAK i PRZYJAŹN — nieczynne.

RIALTO — g. 10, 12.30, 15, 17.30, 20 „Mania wielkości” (wł.-hiszp.-RFN 14 l.).

RUSALKA (Swarzedz) — g. 15, 17, 19.30 „Człowiek stamtąd” (radz. 14 l.).

SCALA — g. 15.45, 18, 20.15 „Jeźdźcy” (USA 14 l.).

TECZA — g. 17.30 „Tylko wtedy gdy się śmieje” (ang. 14 l.), g. 19.30 „Węgorz za 300 milionów” (wł. 16 l.).

WARTA — g. 10, 12, 14, 16, 18 „Dowódca tożdy podwodnej” (radz. 11 l.), g. 20 „Na krańcu świata” (austral. 18 l.).

WILDA — g. 10, 12.30, 15.30, 18, 20.15 „Wybawieniem będzie śmierć” (fr. 16 l.).

WCZASOWICZ (Puszczykowo) — nieczynne.

WRZOS (Luboń) — g. 18 „Świadek koronny” (wł. 18 l.).

WRZOS (Mosina) — nieczynne.

DYŻURY

SZPITALA: internia, chirurgia ogólna, okulistyka, neurologia — m. Walki Młodych 7; laryngologia — ul. Przybyszewskiego 49; psychiatra — ul. Szpitalna 29/33.

Pogotowie Ratunkowe dla Poznania (ul. Chelmońskiego 20), wypadki uliczne, tel. 999, nagłe zachorowania i cięższe wypadki, tel. 66-00-66.

Centralny Ośrodek Informacji Medycznej Służby Zdrowia w Poznaniu, tel. 989.

Miejska Lecznica dla Zwierząt ul. Grunwaldzka 248, tel. 672-414 — g. 9-21 (w nocy nagłe wypadki).

Telefon zaufania — nr 988.

Apteki tylko dyżur nocny: Dzierżyńskiego 349, Dąbrowskiego 140/142, Głogowska 107/109, Główna 53, Mickiewicza 22, Mazowiecka 12, Kórnicka 24, Słowiańska, Staroleśka 18.

Czynna cała doba: al. Marcinkowskiego 11.

RADIO

PROGRAM I: 7.35 Dzień dobry, kierowcy; 7.40 Takt i minut; 8.05 U przyjaciół; 8.10 Mel. naszych przyjaciół; 8.25 „Babie lato” — fragm. pow. H. Auderskiej; 8.35 Olsztyński koncert rozrywkowy; 9.05 Wakacje z muzyką; 9.30 Radio Praga prezentuje; 9.45 Śpiewa I. Jarocka; 10.08 Gra Lionel Hampton; 10.30 Lato z Radiem; 11.50 Nie tylko dla kierowców; 12.25 Muzyka rozrywkowa; 13 Zespoły regionalne z Rzeszowskiego; 13.30 Rytmy młodych; 14 Z różnych stron Związku Radzieckiego; 14.30 Sport i zdrowie; 14.35 Wakacje z muzyką; 15.05 Listy z Polski; 15.10 Tańce z różnych epok; 15.35 Słynne duety z operetek; 16.10 Z polskiej fonoteki; 16.30 Aktualności kulturalne; 16.35 Melodie z Kraju Rad; 17 Radiokurier; 17.30 Muzyka rozrywkowa; 17.40 Barbara w „Bohino”; 18 Muzyka i Aktualności; 18.25 Non stop przebojów; 19.15 Koncert zespołu „Focus”; 19.45 Z księgarskiej lady; 20 Dyskusja przed mikrofonem; 20.20 Intereswis; 21 „Sztuka żywienia” — aud. z udz. prof. S. Bergera; 21.15 Koncert życzeń miłośników muzyki poważnej; 22.15 Zespół „Anawa”; 22.30 Serenada na smyczki; 23.05 Korespondencja z zagranicy; 23.10 Jam Session — audycja Romana Waszki.

WIADOMOŚCI: 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12.05, 15, 16, 19, 22, 23, 24, 1, 2, 2.55.

PROGRAM II: 7.35 W radiowym tyguli; 7.45 Radioreklama; 8.35 Public. ekonom.; 8.55 Muz. pod strzechy; 9 Suit kompozytorów radzieckich; 9.30 „Lato” ze „Śpiewnika dla dzieci”; Z. Noskowskiego; 9.40 Dla przedszkoli i dzieciaków wiejskich; „Spacer na ZOO”; 10 Książki, które na was czekały; 10.30 Muzyka operowa; 11 A. Borodin; 11 Kwartet smyczkowy D-dur; 11.35 Rodziny tor przeszkód — aud. dla rodziców; 11.40 Skrzynka poszukiwania rodzin; 11.45 Trzy melodie kurpiowskie; 12 „Siedem polskich grzechów głównych” — fragm. prozy Z. Żuławskiego; 12.20 Jazz; 12.35 „Sześć małego meczetu” — opowiadanie Mahmuda Tajmura; 12.55 Mini przegląd folklorystyczny — Egipt; 14 Wieści, lepiej, taniej; 14.15 Tu Radio Moskwa; 14.35 K. Szymanowski; 15 Sonata A-dur op. 21; 15 Radiofory; 15.40 Zagadki muzyczne w opr. Edwarda Dulskiego; 16 Wypocznik i turystyka; 17.25 Aud. społeczna; 17.35

Dokończenie ze str. 1
oklaskiwana przez poznaniaków i zgromadzonych na rynku turystów. (jk)

Uczczono pamięć bohaterów

W Poznaniu w przeddzień Lipcowego Święta złożono wieniec i wianki kwiatów pod Pomnikiem Bohaterów na Cytadeli. Kompania honorowa WP sprezentowała broń i przy dźwiękach werbli delegacje Komitetu Wojewódzkiego PZPR, WK SD, WK ZSL, konsulatu ZSRR w Poznaniu, Frontu Jedności Narodu, rad narodowych województwa poznańskiego i Poznania, Dowództwa Wojsk Lotniczych, ZBoWiD-u, Komendy Wojewódzkiej MO, HCP, Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych WRZZ i innych organizacji oraz zakładów pracy składały wieniec.

Delegacje KW PZPR, Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej, Wojska Polskiego, zakładów pracy, złożyły wieniec pod Pomnikiem PPR-owców na Cytadeli. Wieniec i wianki kwiatów złożono również pod obeliskiem na cmentarzu w Zabikowie i na cmentarzu na Miłostowie. (s)

Życzenia

dla weteranów

Święto Lipcowe poprzedziły odwiedziny w domach weteranów ruchu robotniczego, emerytów i kombatanów. Tym zasłużonym działaczom życzenia — z okazji 30-lecia ludowej Ojczyzny — składali członkowie dzielnicowych organizacji partyjnych, komitetów FJN i młodzież. (a)

Barwne widowisko na stadionie Olimpii

Choć pogoda poza świętym poniedziałkiem niezbyt dopisała, wesoło i barwnie było w stolicy Wielkopolski przez ostatnie trzy dni. Odbływały się liczne zabawy, a na wielu estradach występowały zespoły artystyczne i soliści.

Największym widowiskiem zorganizowanym w Poznaniu z okazji XXX rocznicy powstania Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej był Festyn na stadionie Olimpii na Gołębiniu. Zgodnie z zapowiedzią Komitetu Organizacyjnego Obchodów

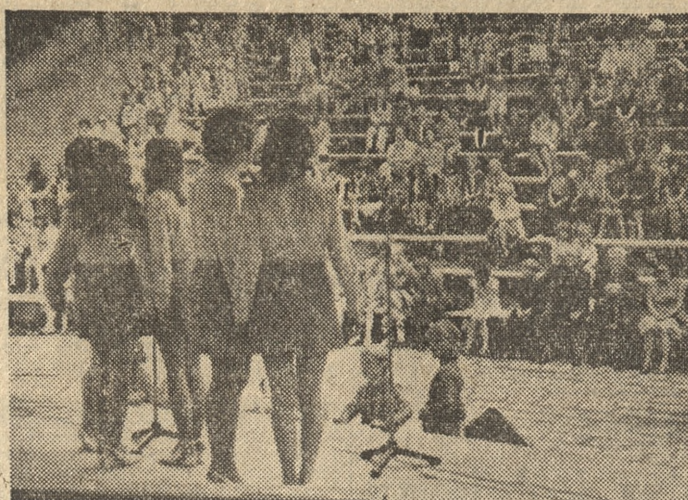
Pilkarze Lecha wjechali na stadion Olimpii... w powozach ze Stadniny Koni w Racocie.

Polskie piosenki; 17.50 Radiokurier; 17.55 Aud. aktualna; 18.05 Muzyka po pracy; 18.40 „Drogi po znanie” — „Ruch bez przeszkód”; 19 Franciszek Liszt; „Hungaria”; Poemat symf. nr 9; 19.15 Język angielski; 19.30 Magazyn literacko-muzyczny — „Dzień z Danielem Olbrychskim”; 21 Pieśni trworew; 21.15 Reportaż literacki pt. „Kamieniarz warszawski”; 21.55 Rozmowy o wychowaniu; 22.05 Mozart: Symfonia D-dur; 22.20 Radość Tygodnik Kulturalny; 23 Paul Hindemith: I Symfonia „Mathis der Maler”; 23.35 Co się stało w świecie; 23.40 Melodie Elgara, Irelanda i Deliusa w nagraniu orkiestry angielskiej.

WIADOMOŚCI: 3.30, 4.30, 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 11.30, 13.30, 18.30, 21.30, 23.30.

PROGRAM III: 7.30 Śledm wspaniałych — gawęda; 7.40 Muzyka zegarynika; 8.05 Kiermasz płyt; 8.35 Z kompozytorskiej teki Hoagy Carmichaela; 9 „Ogrody” odc. 6; 9.10 J. F. Haendel — Koncert organowy A-dur op. 7 nr 8; 9.30 Nasz rok 74; 9.45 Dyskoteka pod gruszą; 10.35 Dzień jakiegoś dnia — magazyn; 11.45 „Zawsze z tej ziemi” — odc. 8; 12.25 Za kierownicą; 13 Na szczecińskiej antenie; 15.10 Dyskoteka pod gruszą; 15.30 Rodzina Raczkałskich — rep.; 15.45 Stare ballady śpiewa

Fragment wczorajszego koncertu w amfiteatrze w Parku Tysiąclecia na Nowym Mieście.

Święta 22 Lipca... deszczu nie było i występy mogły się odbyć według programu. Na trybunach stadionu znalazło się około 35 tysięcy ludzi, a wśród nich przedstawiciele władz partyjnych i administracyjnych Wielkopolski i Poznania, stronnictw politycznych, Frontu Jedności Narodu, weterani ruchu robotniczego, organizacji społecznych i mnóstwo młodzieży. Mieszkańcy Poznania przybywali na stadion całymi rodzinami. I chociaż ciemne chmury wisiały nad Gołębiniem, było wesoło i radośnie.

Imprezę rozpoczęły akrobacje lotnicze, kilkadziesiąt kolorowych balonów poszybowało w górę, a nad stadionem przeleciał samolot, holujący wielką biało-czerwoną flagę. Dalej jak w kalejdoskopie zmieniały się zespoły i soliści. Przez ponad 2 godziny na trzech estradach, ustawionych na murawie stadionu, działało się coś ciekawego. Poznańskie publiczności zaprezentowały się cztery orkiestry dęte: młodzieżowe — Technikum Rolniczego z Marszewa i Zasadniczej Szkoły Zawodowej z Międzychodu oraz górników z kopalni „Ada mow” i Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego z Poznania.

Wiele braw zebrał Zespół Pieśni i Tańca „Wielkopolska”. Publiczność miała również okazję obejrzeć jedno z najmłodszych „dzieci” wielkopolskiej myśli twórczej — samochód rolniczy „Tarpan”. 12 takich wozów, barwnie udekorowanych przejechało bieżnią stadionu. I znów głowy widzów skierowały się ku niebu. W idealnym szuku przelatują trzy helikoptery, każdy z biało-czerwoną flagą.

Kilkanaście zespołów folklorystycznych z różnych stron Wielkopolski zaprezentowało korowód wesoły i zachowujący stare zwyczaje ludu

wych. a po nich występowały na estradzie Zespoły Pieśni i Tańca PGR Tursko i Zagłębia Konińskiego. Pięknie zaprezentowały się konie ze Stadniny w Racocie, które dosiadał przez wytrawnych jeźdźców. Pręga łopowały wokół boiska.

Gościwymi oklaskami przyjęli widzowie chłopców i dziewcząt z radzieckiego zespołu „Młody Leningradczyk”, którzy z wielką werwą i animuszem tańczyli na estradzie. I znów wystąpiła „Wielkopolska”, a po niej najlepsi kontrolerzy Służby Ruchu MO z Wielkopolski dali pokaz jazdy na motocyklach. I chociaż bieżnia była śliska i grząska, mieliśmy okazję oglądać wiele efektownych popisów. Jak np. jazdę stojąco na motocyklu, zdejmowanie koła w czasie jazdy na motocyklu z przy czepką czy też pościg za piratem zakończony schwytaniem „przestępcy” w biegu.

W końcowej części festynu wystąpiły zespoły „Homo Homini”, „Blues and rock” Wojciecha Skowrońskiego oraz Andrzej Dąbrowski, który zaśpiewał kilka piosenek w tym również hymn piłkarski Lecha i to w ich towarzystwie („Lechici” przybyli na stadion „Olimpi” z obozu w Wągrowcu). Ostatnim akordem Festynu była para pojazdów mechanicznych używanych przez ludowe Wojsko Polskie w okresie II wojny światowej, a potem efektowny pokaz ognia sztucznych zakończył tę wielką imprezę, za którą jej realizatorom — m. in. Maciejowi Frajtakowi, Andrzejowi Napierale, Stanisławowi Nowotnemu, Piotrowi Sowińskiemu, Zbigniewowi Kaji i innym, należą się brawa. Było to naprawdę barwne widowisko. (ms)

Jak bawili się poznaniacy

Pogoda, choć w sobotę i niedzielę bezsłoneczna, nie przeszkodziła poznaniakom w uczestniczeniu w licznych imprezach artystycznych, organizowanych w amfiteatrach i na estradach parkowych. Okazja po temu była wyjątkowa. Można było obejrzeć popisy wielu doskonałych zespołów. Mieszkańcy naszego miasta skorzystali z tego, o czym świadczyła frekwencja, jaką

zespół Balsamo” odc. VII — film ser. prod. franc. (kolor); 16.30 — Dziennik (kolor); 16.40 — „Być razem, być w teatrze” — rep. (kolor); 17.10 — Sylwetki X Muzy — Stanisław Niewiński; 17.35 — Dla młodzieży — „Sposób na lato”; 18.05 — „Teleskop”; 18.35 — Reportaż; 19.05 — Przypomnamy, radzimy; 19.20 — Dobranoc i Dziennik (kolor); 20.20 — „Józef Balsamo” odc. VII (ostatni) — film ser. prod. franc. (kolor); 21.15 — Władom sport i Kronika Ierzysk Młodzieży Szkolnej i Studenckiej; 21.30 — Świat i Polska (kolor); 22.15 — Spotkanie z Andrzejem Szajewskim; 22.35 — Dziennik (kolor).

PROGRAM II: 17.20 — Program II proponuje; 17.30 — Polski Film Dokumentalny — film public.; 18.10 — „Skryzdia” — nowela filmowa TVP (kolor); 18.50 — Przedmówienie Ambasadora Egiptu z okazji święta narodowego (kolor); 19 — „W ciągu 6 godzin” — reportaż z Egiptu; 19.20 — Dobranoc i Dziennik (kolor); 20.20 — Praska Wiosna 73 — koncert inau guracyjny (kolor); 21.05 — Teatr Polskiego Radia — cz. I: „Za kulisami” — rep. (kolor); 21.35 — 24 godziny (kolor); 21.45 — Teatr TV — Molier: „Szkoła żon” — z cyklu „Miłość przez wieki”.

cięższy się imprezy urządzane w ciągu świątecznych dni.

Zastuga to nie tylko wykonawców, lecz także organizatorów, którzy dołożyli starań, aby imprezy z okazji jubileuszu ludowej Ojczyzny, otrzymały szczególnie bogatą oprawę.

Na estradach, wśród zieleni, popisywały się różne zespoły — poznańskie i z Wielkopolski oraz z innych województw w kraju. W muszli Parku Kasprzaka gorącymi brawami nagrodzono m. in. występ Zespołu Estradowego Wytworni Wyróbów Tytoniowych, a nad Rusalką — koncert w wykonaniu artystów scen poznańskich. Koncerty w wykonaniu znanych i lubianych orkiestr odbywały się także w innych miejscach Poznania jak np. w amfiteatrze Parku Tysiąclecia na Nowym Mieście. Tutaj występowała m. in. orkiestra rozrywkowa Pałacu Kultury i rekreacji zespoły z Leszna.

Tradycyjnym zwyczajem święta lipcowego, w loggii ratusza przy Starym Rynku odbyły się późnymi wieczorami (21 i 22 bm.) koncerty w wykonaniu artystów scen poznańskich. W programie, dostosowanym do świątecznej atmosfery, zaprezentowano arie i pieśni oraz utwory poetyckie.

Uznanie zdobył także Zespół Technikum Górniczego z Wałbrzycha, występujący w Parku Kasprzaka. Poznańskie imprezy uświetniły też występy zagranicznych zespołów „Hebros” z Płowdów (Bułgaria) i Muzyczno-Baletowego z Jyvaskyla (Finlandia). Przychylność publiczności zyskały zresztą wszystkie występujące zespoły, jak np. „Cepelia”, który za prezentował ciekawy program na estradzie w parku na Łęgach Dębskich.

Nie sposób wymienić wszystkich imprez, które odbywały się w ciągu trzech dni. War-

Gościwymi oklaskami nagrodzono wczoraj na estradzie nad Wartą występ artystów scen poznańskich i z innych miast kraju. Fot. (3) — K. Przychodźki

to jednak odnotować wczoraj sze, tym bardziej że pogoda wyraźnie się poprawiła. Było słonecznie i ciepło.

O godz. 11 na polanie nad Wartą zastaliśmy tłumy widzów. Oklaskami nagradzano występ Wielkopolskiej Orkiestry Rozrywkowej i solistów. Szczególnie dużo braw otrzymała Janina Jaroszyńska, która jak zwykle bawiła słuchaczy dowcipnym tekstem. Nieco później, odbywała się tutaj impreza harcerska pn. „Złoty urodzinowy”. W amfiteatrze w Parku Tysiąclecia na Nowym Mieście, także przed południem wystąpił m. in. zespół Domu Pielęgniarek.

W południe na tarasie „Arkadii” grała orkiestra MPK, a w godzinach popołudniowych zapelniały się znów amfiteatry m. in. w parku na Cytadeli, PGR Naramowice oraz przed restauracją „Piracka” na Sołaczu. Przed Pałacem Kultury wyświetlono film, a w parku na Łęgach Dębskich przegrywała orkiestra do tańca.

Ze wszech miar były to udane imprezy. Podobaly się publiczności. Dzięki temu poznaniacy spędzili przyjemnie, w radosnym nastroju, świąteczne dni. (a)

Nowe goście — zapraszają

W minionych trzech dniach — w ramach obchodów 30-lecia ludowej Ojczyzny — otwaro do dalsze goście, wznoszone na najbardziej ruchliwych wielkopolskich trasach turystycznych. W województwie po znańskim przybyły więc nie tylko miejsca konsumpcyjne, lecz także hotelowe, bowiem każdy z obiektów przydrożnych takimi dysponuje.

Goście wybudowane na wzór starodawnych obiektów przydrożnych, serwują potrawy także z dawnej kuchni wielkopolskiej o oryginalnych nazwach jak np. „dudy kościarskie” czy „czarna polewka”.

W sobotę, 20 bm. otworzyły swoje podwoje m. in. goście „W siodle” w pow. ostrowskim, „U Dudziarza” pod Kościanem i „Wyrwidab” w Oleśnicy, w pow. chodzieskim. W niedzielę pierwszych gości przyjeły przydrożne obiekty m. in. „Pod fartuszkami” w pow. obornickim, „Tarlisko” pow. wągrowieckim i „Czarnuszka” w pow. kaliskim.

W Święto Lipcowe można było zjeść potrawy w kolejnych gościach oddanych do użytku m. in. w „Smieszku” w pow. czarnkowskim, „U kmiecia” w pow. śremskim, w „Darzy-Borze” w pow. wrzesińskim i „U Maćka”, w pow. krotoszyńskim. (a)

Bez zakłóceń

Drugi w tym roku dzień wolny od pracy — sobota oraz niedziela i poniedziałek — Święto 22 Lipca, to trzy dni, w których mieszkańcy Poznania korzystali z zasłużonego odpoczynku. Trzy dni wolne od pracy nałożyły jednak na przedsiębiorstwa i instytucje odpowiedzialne za zaopatrzenie ludności i sprawne funkcjonowanie całego skomplikowanego organizmu miejskiego, wiele dodatkowych obowiązków.

Z zadowoleniem możemy stwierdzić, że wszyscy dobrze wywiązali się z nałożonych na nich zadań. Na piątek wypadła praca poznańskiego handlu. Placówki handlowe przeżywały najazd klientów, ale tylko w piątek 19 bm. Ponieważ wszystkie sklepy spożywcze, mięsne, warzywno-owocowe i rybne pracowały o dwie godziny dłużej, więc każdy mógł poczynić odpowiednie zapasy żywności. Ci, którzy nie zdołali uczynić tego w piątek, mogli dokonać zakupów w sobotę. Odwiedziliśmy tego dnia kilka sklepów i jak z naszych obserwacji wynikało nie występowały żadne braki w podstawowych artykułach spożywczych. Chleb dowieziony był w miarę potrzeb, a jeden z największych sklepów spożywczych — Super-sam przy ul. 27 Grudnia nie był wcale zatłoczony. Wydaje się, że tym razem poznaniacy wzięli sobie do serca kierowane pod ich adresem apele i większe zakupy załatwili w piątek. Spóźnialskim stworzono dodatkową szansę zaopatrzenia się w chleb, masło, i inne artykuły spożywcze, przez przedłużenie w sobotę godzin pracy niektórych sklepów do godziny 16, podczas gdy większość placówek czynna była do godz. 13.

Również inne przedsiębiorstwa i zakłady pracujące dla potrzeb mieszkańców Poznania, zdały egzamin. Choć pogoda (z wyjątkiem poniedziałku) nie była najlepsza, jednak sporo ludzi wybierało się poza miasto na kilkugodzinne wycieczki. Autobusy i tramwaje kursowały sprawnie i nie było w nich tłoku. Sporo roboty mieli natomiast funkcjonariusze Służby Ruchu MO, gdyż nie wszyscy kierowcy zachowywali niezbędną ostrożność i zanotowano kilka wypadków na ulicach i drogach podmiejskich. (s)

TELEWIZJA

PROGRAM I: 9 — Poranek Telewizji Najmłodszych; 10 — „Jó-